

KURJER ZACHODNI

»ISKRA«

Dziennik polityczny, gospodarczy i literacki.

ROK XIX.

SOSNOWIEC.

CZWARTEK, 25 LUTEGO 1928 R.

Nr. 54.

Prenumerata miesięczna

Zł. 3.50.

Konto czekowe P. K. O — Warszawa — 31 553.

Cena egzemplarza

20 groszy

19-ty kongres towarzystw komunikacji powietrznej.

rozpoczął swe obrady w Warszawie przy udziale 16 przedstawicieli różnych państw.

Warszawa, 22.2 (PAT) Dziś o godzinie 12-iej w południe w Warszawie nastąpiło otwarcie obrad 19-iej konferencji Międzynarodowego zrzeszenia towarzystw komunikacji powietrznej.

Przybyli przedstawiciele Ameryki, Anglii, Holandji, Niemiec, Austrii, Szwecji, Francji, Włoch, Danji, Norwegii, Szwajcarii, Belgji, Węgier, Hiszpanji i Polski.

Zagaił zjazd powitalnym przemówieniem prezes rady nadzorczej Aerolotu dr. Wygara, wygłaszając przemówienie.

Z kolei zabrał głos p. minister komunikacji Romocki, który m. in. zaznaczył: Uważam za niezbędne podkreślić, że obecny postęp w dziedzinie żeglugi powietrznej zawdzięczać należy inicjatywie prywatnej, popartej przez Rząd. Dzięki tej właśnie akcji, jej duchowej przedsiębiorczości, jej energii ów środek komunikacji udał się fak potężnie rozwinąć. Chcę uczynić tu spostrzeżenie i w stosunku do Polski, gdzie Towarzystwa lotnicze, które były czynne latem i zimą, mają za sobą odbyte z regularnością wynoszącą 80 proc. — 3.905 loty na ogólnej przestrzeni 1.195.000 km., przewożąc 7.774 podróźnych (dokonano 2.576.540 pasażerskich km., przewożąc 240.000 kg. bagażu, towarowych posiłek, co stanowi 285 milj. 57 tys. km. kg.). Kongres taki, jak obecnie przyczyni się wybitnie do postępu lotnictwa. Uzgadnia on na terenie międzynarodowym działalność towarzystw lotniczych, zapewniając regularność i bezpieczeństwo komunikacji. Wyrażam Panu najszczerze życzenie, aby prace kongresu doprowadziły do pomyslnych i owocnych wyników, mogących przyczynić się do rozwoju żeglugi powietrznej.

Po przemówieniu dyrektora generalnego Międzynarodowego zrzeszenia Towarzystw komunikacji lotniczej zakończono obrady, poczem zebrani udali się na przyjęcie, wydane na ich cześć przez p. ministra komunikacji Romockiego.

Bezpośrednio po przyjęciu odbyły się ponowne obrady, które trwały do godziny 18.45.

Wieczorem delegacji na kongres uczestniczyć będą w galowym przedstawianiu w operze.

Warszawa, 22.2 (PAT) Popołudniowe posiedzenie międzynarodowego zrzeszenia towarzystw komunikacji powietrznej rozpoczęło się dziś o godzinie 15.

Budowa pomnika

KU CZCI POLEGŁYCH LOTNIKÓW

Warszawa, 22.2 (PAT) P. Prezydent Rzeczypospolitej przyjął w dniu 20 b. m. na audjencji komitet wykonawczy budowy pomnika ku czci poległych lotników w osobach p. posła Dąbskiego, przewodniczącego komitetu wykonawczego, p. prezesa Debickiego przewodniczącego komisji propagandowej, inż. Eberhardta przewodniczącego sekcji technicznej i p. Lednickiego przewodniczącego sekcji finansowej.

Delegacja przedstawiła p. Prezydentowi jako protektorowi honorowemu komitetu głównego sprawozdania z dotychczasowych prac komitetu oraz prosiła p. Prezydenta o wysokie poparcie w dalszych zamierzeniach i pracach komitetu.

P. Prezydent odniósł się życzliwie do próśb delegacji i raczył obiecać jej swe poparcie.

Obecni byli delegaci 18 towarzystw komunikacji powietrznej z 16 państw. Poza delegatami obecni byli przedstawiciele Rządu polskiego. Obradom przewodniczył prezes zarzą-

du głównego Polskiej linii lotniczej dyr. Wygar. Poza tem obecny był przedstawiciel Ligi Narodów Międzynarodowej komisji lotniczej i Międzynarodowej izby handlowej.

Wykretny i zarozumiały wywiad Waldemarasa

W SPRAWIE ODPOWIEDZI NA NOTE POLSKĄ I O SIŁOSUNKACH WEWNĘTRZNYCH NA LITWIE.

Warszawa, 22-2. (Tel. wł.) Donoszą z Rygi, że Waldemarasa udzielił wywiadu korespondentowi „Siewodnia”, w którym oświadczył między innymi:

„Co się tyczy odpowiedzi litewskiej na notę polską, opinia publiczna jest już dostatecznie przygotowana do tego, jaką będzie ta odpowiedź (?) Propozycje nasze wyraźnie wyjaśniają nasz punkt widzenia. Polacy obecnie poruszają nowe zagadnienie rozpoczęcia normalnych stosunków między Polską i Litwą, gdy tymczasem na propozycję, aby prowadzić rokowania za pośrednictwem Ligi Narodów, żadnej odpowiedzi nie dają. My zaś uważamy ten sposób za konieczny i celowy i dlatego będziemy energicznie bronili naszego stanowiska.”

W sesji marcowej Rady Ligi Narodów Waldemarasa nie weźmie udziału, ponieważ porządek dzienny nie przewiduje zagadnień, któreby przyjazd jego do Genewy czyniły koniecznym. Jedyną kwestją, mogącą interesować Litwę, to jest sprawa litewskich szkół na Wileńszczyźnie, nie jest przewidziana w porządku dziennym nadchodzącej sesji. Konsolidacja stanu wewnętrznego

kraju — mówił Waldemarasa — już jest osiągnięta, ponieważ rząd jest uznany przez większość ludności i posiada jej sympatje (?). Przeprowadzenie referendum i zmiana konstytucji uległy zwłoczce „wskutek agresywnych planów marszałka Piłsudskiego“ (!?). Poselstwo litewskie w Rydze, zdaniem Waldemarasa, otrzymało wiadomości, iż marszałek Piłsudski zamierza wyzyskać referendum dla dokonania napadu na Litwę (?) przy pomocy litewskich partji lewicowych i wywołania tam zaburzeń wewnętrznych. Awantura Pleczkajtisa dotychczas nie jest zlikwidowana i Polska dostarcza mu pomocy (!).

Na zapytanie, czy można oczekiwać zwolnienia sejmu przed zmianą konstytucji, Waldemarasa odpowiedział przecząco. Referendum dotyczyć będzie samego składu sejmu i szeregu zagadnień organizacyjnych i dlatego zwolnienie sejmu do czasu przeprowadzenia referendum nie nastąpi.

Co się tyczy układu litewsko-niemieckiego, to prawdopodobnie zostanie ratyfikowany w najbliższej przyszłości.

21 strzałów armatnich

POWITAŁO KRÓLA AFGANISTANU W BERLINIE.

Berlin, 22-2. (PAT.) Król afganistański Amanua wraz z małżonką i świtą, złożoną z 16 osób, przybył tu dziś o godz. 11.15 przed poł. Już na 15 minut przed przybyciem pociągu zjawił się na dworcu kolejowym prezydent Rzeszy Hindenburg w towarzystwie podsekretarza stanu Meisnera, członkowie gabinetu z wicekanclerzem Hergtem na czele. Po powitaniu na dworcu przy huku 21 strzałów armatnich, sznur samochodów przejechał dawnym szlakiem wjazdowym cesarskiego przez ulice: Unter den Linden, Wilhelmstrasse do pałacu księcia Albrechta. Zarówno dworzec kolejowy, jak i plac przed dworcem przez całą tra-

sę przejazdu króla Afganistanu do pałacu, w którym zamieszkał, ozdobione były przepięknymi zielonymi, obeliskami i choragwiami o barwach republiki niemieckiej i Afganistanu. Wzdłuż całej trasy kilkudziesięciotysięczny tłum oczekiwał na przejazd królewskiego gościa i prezydenta Hindenburga, wznosząc okrzyki na ich cześć. Całe miasto przybrało wygląd oświetlony.

Prasa berlińska poświęca gościom Afganistanu obszerne artykuły wstępne, zaznaczając przytem, że jest to pierwsza od czasu wojny światowej wizyta koronowanych gości w Berlinie.

Skazanie 3 ucznie

ZA PROPAGANDĘ KOMUNISTYCZNĄ

Warszawa, 22-2. (Tel. wł.) W procesie ucznie łódzkiego gimnazjum im. Orzeszkowej, oskarżonych o komunizm, zapadł następujący wyrok: 19-letnia Zalemanówna skazana została na 10 miesięcy więzienia, 17-letnia Rosenfarbówna na 6 miesięcy i 19-letnia Niechcicka również na 6 miesięcy więzienia. Trzy pozostałe ucznie zwolniono. Łagodny wymiar kary tłumaczy się zamianą art. 102 oskarżenia na 151 o kolportażu biblij komunistycznych.

DRUKOWANIE BANKNOTÓW.

Warszawa, 22-2. (Tel. wł.) Zakłady graficzne zaprzestały już drukować banknoty 500 i 100-złotowe, gdyż rynek został już dostatecznie nasycony temi banknotami. Drukuje się natomiast obecnie banknoty 10 i 50-złotowe, których odczuwa się dotkliwy brak.

P. ULJANOW WYJEŻDZA.

Warszawa, 22.2 (Tel. wł.) Rada legacyjna poselstwa sowieckiego w Warszawie p. Uljanow został odwołany z Warszawy i wkrótce odejźda do Moskwy.

SPRAWA WZMOŻENIA KONSUMPCJI WEWNĘTRZNEJ.

Warszawa, 22-2. (PAT.) Dnia 22 b. m. o godz. 11 przed południem w sali konferencyjnej Ministerstwa przemysłu i handlu rozpoczęły się dwudniowe obrady konferencji, poświęconej sprawie inwestycji, wzmoczenia konsumpcji wewnętrznej i eksportu naszego przemysłu. Konferencja ta odbywa się pod przewodnictwem ministra Kwiatkowskiego w obecności przedstawicieli kancelarii cywilnej p. Prezydenta Rzplitej, Ministerstwa skarbu, spraw wojskowych, poczt i telegrafów, Banku Polskiego oraz szeregu wyższych urzędników Ministerstwa przemysłu i handlu z wiceministrem Doleżalem. Na wstępie obrad przemówił minister Kwiatkowski.

Pierwszy punkt obrad dotyczył poczty lotniczej. Po dyskusji stwierdzono, że sprawa nie da się załatwić w ciągu dwudniowej sesji, wobec tego wybrano komisję, która ma tę sprawę zreferować na najbliższym posiedzeniu. Sprawę transportów kombinowanych kolejowo-lotniczych zreferował dyr. niemieckiej flanzji lotniczej p. Wroński, który wygłosił na ten temat dłuższy referat w języku niemieckim. Omówił on konieczność współpracy kolejnictwa z lotnictwem, przyczem stwierdził, że muszą się te dwa czynniki uzupełniać. Pociągi mają służyć na krótkie dystanse, zaś rolę dalekobieżnych ruchów mu objąć lotnictwo.

Następne posiedzenie o godzinie 10-iej rano, w południe zaś odbędzie się śniadanie na cześć gości, wydane przez Ministerstwo spraw zagranicznych.

Projekt reformy

PRAWA MAŁŻENSKIEGO.

Warszawa, 22-2. (Tel. wł.) Komisja kodyfikacyjna opracowała projekt reformy prawa małżeńskiego w Polsce. Między innymi projekt przewiduje udzielanie rozwodów w wypadkach społecznej konieczności. Projekt ten zostanie przedstawiony do rozpatrzenia Ministerstwu sprawiedliwości.

JUBILEUSZ DZIENNIKARZA.

Poznań, 22.2 (PAT) Wczoraj wieczorem z okazji 40-lecia pracy dziennikarskiej redaktora Djonizego Królikowskiego Syndykat dziennikarzy wielkopolskich wydał na jego cześć bankiet.

Bankiet zgromadził liczne grono dziennikarzy poznańskich, przedstawicieli Związku literatów zawodowych oraz przyjaciół jubilat.

Wygłoszono szereg toastów i przemówień, świadczących o wielkiej sympatji, jaką cieszy się redaktor Królikowski w kołach kolegów zawodowych.

Artystka filmowa

OKRADZONA PRZEZ PRZYJACIELA.

Warszawa, 22-2. (Tel. wł.) Donoszą z Berlina, że zamieszkała pod Berlinem artystka filmowa, Wanda Docbeck, zameldowała policji berlińskiej, iż padła ofiarą wielkiej kradzieży.

Od pewnego czasu zamieszkiwała z artystką w willi podmiejskiej przyjaciel jej, Fryderyk Bolesławski, którego poznała przed pół rokiem.

Przed kilku dniami Bolesławski znikł z mieszkania. Artystka oskarża go o zabranie jej pieniędzy i biżuterji, ogólnej wartości 52.000 marek niemieckich (około 65.000 zł.)

Za Bolesławskim rozesłano listy gończe, między innymi także do Polski.

Fryderyk Bolesławski pochodzi z Warszawy. Przed kilku laty dokonał w Polsce znacznej defraudacji i uciekł zagranicę.

Serdeczne podziękowanie składam Sz. Panom Dr. Dr. T. Butkiewiczowi i St. Paszycowi za gorliwą opiekę i pomysłne przeprowadzenie nader skomplikowanej operacji żonie mojej.

B. CICHON.

Austrjacki rynek zbytu DLA WYTWORCZOŚCI POLSKIEJ.

Handel wymienny pomiędzy Polską a Austrią, przybiera coraz szersze rozmiary. Polska, zasobna w surowce przemysłowe i artykuły rolnictwa dostarcza je do Austrii, czerpiąc zamian gotowe wyroby przemysłu austrjackiego.

O ile przyjrzymy się wynikom tych obrotów, to przekonamy się, że o ile w r. 1924 saldo było dla Polski ujemne — 45.55 tys. fr. zł., to poczynając od tego roku stosunki te zmieniają się na korzyść Polski. Polska zaczyna coraz więcej wywozić swoich artykułów do Austrii, niż przywozić, — saldo z ujemnego zmienia się w dodatnie dla Polski, które wynosi w roku 1925 plus 5.660 tys. fr. zł., w r. 1926 — plus 73.115 tys. fr. zł., zaś w r. 1927 za 11 miesięcy — plus 45.615 tys. fr. zł.

Jeżeli porównamy obroty Polski i Austrii, oraz Polski z innymi krajami, to okazuje się, że większy przywóz do Polski niż do Austrii, posiadają jedynie Niemcy, Stany Zjednoczone Ameryki Północnej i Anglia. Co zaś się tyczy naszego wywozu, to Austrija jest na trzecim miejscu — wywozimy więcej tylko do Niemiec i Anglii.

Analogicznie przeprowadzona analiza handlu Austrii z innymi państwami wydatnia, że w r. 1927 więcej przywieziono do Austrii jedynie z Czechosłowacji i z Niemiec — Polska jako dostawca, figuruje na trzecim miejscu. Jako zaś odbiorca towaru austrjackiego — Polska znajduje się na 7-em miejscu. W ten więc sposób Austrija jest dla nas jednym z najpoważniejszych rynków zbytu. Dla Austrii zaś jesteśmy najpoważniejszym dostawcą, szczególnie w dziedzinie węgla i nierogacizny.

Najwięcej wywozimy do Austrii węgla, następnie nierogacizny, mięsa i wyrobów zeń, jaj, nafty, różnych surowców metalowych i innych, zwierząt, drzewa, zboża, przedży welnianą, wyrobów żelaznych itd. W przywozie zaś z Austrii figurują na pierwszym miejscu wyroby drzewne, następnie wyroby papierowe, wyroby żelazne, różne maszyny i aparaty, papier, papa, wyroby metalowe, wyroby kauczukowe, skóra, wyroby jedwabnicze itd.

Przywóz z Austrii przez okres ostatnich lat (r. 1924 — 173.265 tys. fr. zł., r. 1925 — 154.511 tys. fr. zł., r. 1926 — 60.961 tys. fr. zł. i 11 miesięcy r. 1927 — 101.354 tys. fr. zł.), z wyjątkiem b. r., stale maleje. Zmniejszenie naszego importu z Austrii przypisać należy pomyślnemu rozwojowi naszego przemysłu, który w wielu wypadkach zaspakaja już zapotrzebowania naszego rynku wewnętrznego.

Sprawa zachowania Austrii, jako stałego rynku zbytu dla naszej wytwórczości, ma pierwszorzędne znaczenie dla naszego eksportu. Przedewszystkiem więc, chodzi o węgiel. Od szeregu lat toczy się na rynku austrjackim walka konkurencyjna między węglem polskim, niemieckim i czechosłowackim. Z walki tej wyszliśmy, jak dotychczas zwycięsko. Węgiel nasz wysoko kaloryczny utrzymał się na rynku austrjackim, zdobywając sobie pierwsze miejsce. Na drugi plan wysuwa się zagadnienie zbytu naszych produktów rolniczych, które ze względu na obecną politykę gospodarczą nabiera poważnego znaczenia dla Polski. Austrija bowiem jest krajem wybitnie przemysłowym i wraz z Wiedniem stanowi ona ciało gospodarcze, nie mogące utrzymać się własnymi środkami żywiołowymi.

Niezmiernie doniosłego znaczenia dla Polski są prowadzone obecnie przez rząd austrjacki pertraktacje w sprawie rewizji traktatu handlowego z Jugosławiją. Przewidziane są również rokowania w tej mierze z Niemcami. Dla wzmocnienia siły sytuacji — parlament austrjacki wprowadził już trzecią nowelę do taryfy celnej, w której znacznie zostało podwyższone cło głównie na artykuły hodowlane i rolnictwa, jak i na artykuły spożywcze.

Dotychczas na zasadzie klauzuli największego uprzywilejowania płacimy przy naszym wywozie do Austrii stawki celne, zafiksowane w

traktacie handlowym austrjacko-jugosłowiańskim. Obecnie zaś, jak to wyżej zaznaczyliśmy, dążeniem Austrii jest zmiana tych stawek agrarnych, przez co nowe wysokie stawki autonomiczne na polskie bydło i nierogaciznę weszłoby od razu w życie i odbiłyby się bardzo niekorzystnie na naszym wywozie tych artykułów do Austrii. W każdym bądź razie Austrija nie przestanie być jeszcze długi czas poważnym odbiorcą wyrobów polskich. Cały szereg naszych artykułów może przy pewnym wysiłku znaleźć zbytu na rynku austrjackim. Stosunkowo duże widoki zbytu w Austrii posiadają poszczególne gatunki mięsa wędzonego. Artykuły te, wy-

rabiane w dobrym gatunku w Polsce, mogłyby przy odpowiednich warunkach z łatwością być umieszczane na rynku austrjackim.

Przeprowadzenie standaryzacji na szczytach towarów i dokładne wykonanie zawartych umów ze strony naszych eksporterów w znacznym stopniu przyczynić się może do utrwaleń naszej pozycji wywozowej na rynku austrjackim. M. G.

Czekolade i Czekoladki
w bogatym wyborze poleca fabryka
A. PIASECKI S. A. — KRAKÓW.

Wielki proces polityczny

WYWROTOWCY I SZPIEDZY PRZED SADEM.

Wilno, 22-2. (AW.) W dniu jutrzejszym rozpoczyna się w sądzie okręgowym w Wilnie proces b. hromadówców z b. posłami: Taraszkiewiczem, Rak-Michajłowskim i Miotłą na czele. Proces wzbudził olbrzymie zainteresowanie społeczeństwa i prasy i potrwia zapewne z 12-dniową przerwą do maja rb. Będzie to jeden z największych procesów politycznych w Polsce, tak co do liczby oskarżonych, jak i co do swojego znaczenia politycznego. Komplet sędziów stanowią: przewodniczący Owsianko, asesorowie Jodzewicz i Borejko oraz sędzia zastępca Brzozowski. Oskarżenie popierać będą podprokuratorzy: Krauze i Kalapski. Rozprawa będzie jawną z wy-

jątkiem niektórych momentów, dotyczących spraw szpiegostwa.

Wilno, 22-2. (AW.) Władze bezpieczeństwa przedsięwzięły szereg dalszych kroków, mających na celu likwidację pozostałości po organizacji b. Hromady. Ostatnio aresztowano w Zalesiu b. prezesa miejscowej organizacji Hromady, Nagórskiego, w Lidzie — Piotrowskiego i Krasaninowa, ostatnio b. czynnych agitatorów. W mieszkaniu ich znaleziono znaczny zapas literatury agitacyjnej, jak się zdaje przywiezionej z Mińska. W znalezionych papierach uzyskano nowe materiały do rozpoczynającego się procesu b. Hromady.

Zniszczenie materiałów wojennych

ZASEKWESTROWANYCH W ST. GOTTHARDT.

Budapeszt, 22.2 (PAT) „Pesti Naplo” donosi z Szombathely, że materiały wojenne, zasekwestrowane w St. Gotthardt zostały zniszczone w poniedziałek 20 b. m. przy udziale 30 — 40 robotników w obecności rzeczoznawców m. in. inżyniera jednej z austrjackich fabryk broni.

We wtorek 21 b. m. rano sporządzo no protokół o wyniku dokonanego zniszczenia.

Sprzedż materiały z licytacji o charakterze prywatnym, jak również i wojskowym będzie mogła odbyć się już w piątek. Wielu kupców m. in. cudzoziemcy interesują się sprzedażą.

Sędzia w St. Gotthardt mianował kuratora, który ma czuwać nad inte-

resami firmy Feryny, figurującej jako firma nadawca.

Wiedeń, 22-2. (PAT.) Dzienniki donoszą z Genewy, że zniszczenie materiału wojennego, zatrzymanego w St. Gotthardt, zarządzane przez władze węgierskie, wywołało w kołach Ligi Narodów niemiłe wrażenie. O zamiarze zniszczenia tego materiału Liga Narodów nie była wcale zawiadomiona. Widocznie chciano postawić ją przed faktem dokonanym i uniemożliwić przewidziane inwestycje. Bawiąca w Genewie z okazji sesji komisji bezpieczeństwa delegacja małej ententy zwróciła się do Ligi Narodów z prośbą, aby zgłoszony jeden wniosek o inwestycji rozszerzony został na zdarzony wypadek przemysłnictwa broni przez Węgry.

Międzynarodowe obrady

NAD KWESTJĄ ROZJEMSTWA I BEZPIECZENSTWA.

Genewa, 22-2. (PAT.) Na dzisiejszym posiedzeniu komitetu rozjemstwa i bezpieczeństwa delegat belgijski zaproponował przyjęcie szwedzkiego traktatu rozjemczego - pojednawczego za podstawę dyskusji. Przedstawiciel Jugosławii, Markowicz, oświadczył, iż zagadnienie bezpieczeństwa jest związane z kwestją rozbrojenia. Mówca sądzi, że bezpieczeństwo, tak jak je przewiduje pakt Ligi Narodów, posiada w chwili obecnej zupełnie wystarczające gwarancje, aby mógł służyć za nową podstawę do pra-

ktycznej orientacji polityki zagranicznej poszczególnych państw. Należy więc szukać środków praktycznych, aby skutecznie zwiększyć bezpieczeństwo, a zatem trzeba, aby wszystkie państwa zagwarantowały wykonanie swoich zobowiązań. Przedstawiciele państw małej ententy — mówił dalej Markowicz — jednoznacznie uważają, że zniszczenie zatrzymanego w St. Gotthardt materiału wojennego w momencie, w którym Rada Ligi Narodów miała się zająć tą sprawą, godzi poważnie w autorytet Ligi.

Wielki zatarg

W PRZEMYSLE NIEMIECKIM.

Berlin, 22.2 (PAT) Związek przemysłu metalurgicznego Niemiec wydał komunikat, w którym oświadcza, że wobec nadania mocy obowiązującej orzeczeniu rozjemczemu w konflikcie metalurgicznym środkowych Niemiec, widział się zmuszony odrzucić zapowiedziany lokaut do dnia 29 lutego r. b. Jeżeli okazałaby się konieczność przeprowadzenia zarządzeń lokautowych, to byłoby to odpowiedzią na nieustąpiłe stanowisko ze strony organizacji robotników.

DYPLMATYCZNE ŚNIADANIE.

Nicea, 22.2 (PAT) Ministrowie Stresemann i Titulescu spożyli wspólnie śniadanie w hotelu Hetmardt, gdzie Stresemann się zatrzymał.

W śniadaniu wziął także udział lord d' Abernethy.

POSIEDZENIE KOMITETU
EKSPLOATACYJNEGO.

Warszawa, 22-2. (PAT.) Dnia 21 bm. odbyło się posiedzenie Komitetu eksploatacyjnego pod przewodnictwem inż. Jasińskiego, na którym m. in. rozważano i uchwalono wnioski w sprawie polepszenia bezpośredniej komunikacji między wszystkimi centrami państwa a uzdrowiskami krajowymi, jakoteż podniesiono konieczność rozbudowy stacji w tych uzdrowiskach.

4 MILJONY BEZROBOTNYCH.

Waszyngton, 22.2 (PAT) Przedstawiciele stronnictwa demokratycznego zwrócili się do prezydenta Coolidge'a o przyspieszenie wszystkich zamówień rządowych, aby dać pracę bezrobotnym.

Reprezentant tego stronnictwa p. Heller oblicza, iż liczba bezrobotnych w Stanach Zjednoczonych dochodzi do 4 milionów ludzi.

Wiadomości ze stolicy.

„MIASTO DZIECI”. Wydział opieki społecznej magistratu m. st. Warszawy nosi się z zamiarem urządzenia poza miastem kolonii dla umysłowo chorych i kolonii dla słabowitych i gruźliczych dzieci. Na przeszkodzie stoi brak odpowiednich posiadłości. Wydział opieki zwrócił się do państwa. Banku rolnego z propozycją odstąpienia odpowiednich obszarów z parcelowanych majątków ziemskich lub wyznaczonych na licytacji. Według projektu wydziału opieki społecznej, przyszła kolonia dla słabowitych dzieci nosić będzie nazwę „Miasto dzieci”.

UCZENICOM NIEWOLNO SIĘ PU DROWAĆ. Inspektor szkolny w Warszawie zwrócił uwagę dyrekcji szkół żeńskich, że uczennice klas wyższych przychodzą na naukę upudrowane, z wypomadowanymi ustami, podczereponiemiami oczami itd. Jest to niedopuszczalne ze stanowiska higieny i zasad wychowawczych. Inspektor szkolny przypisoił w tej sprawie. Nauczyciele i wychowawcy będą obowiązani baczyć pilnie na to, aby uczennice nie używały pudru i szminek. Umalowane uczennice, po dwukrotnym namonieniu, będą wydalane ze szkoły.

PROTESTOWANE WEKSLE. W ciągu ubiegłego roku magistrat warszawski tytułem podatku kom. od protestu weksli zainkasował 574.250 złotych. Weksle protestowane musiały więc opiewać przynajmniej na łączną sumę około 115 milionów zł.

WIEKOWE ROCZNICE ISTNIE-NIA SZPITALI. Szpital dla umysłowo chorych św. Jana Bożego w Warszawie obchodzić będzie w tym roku 200-lecie swego istnienia, a szpital Przemienienia Pańskiego stulecie. W związku z obchodem w szpitalu Jana Bożego projektowane jest urządzenie w Warszawie w tym roku ogólnokrajowego zjazdu psychiatrów.

KONCERT SKRZYPKA SOWIECKIEGO. Znany skrzypek rosyjski Dymitr Cygankow przyjechał na z Moskwy do Warszawy, gdzie zamierza wystąpić w kilku koncertach. Rząd sowiecki wypożyczył Cygankowskiemu słynne autentyczne skrzypce Stradivariusa z sowieckich zbiorów państwowych.

KRWAWIE TARCIA PRZEDWY-BORCZE. W okresie wyborczym ulice Warszawy są dość często widowiskami krwawych tarć. Onegdaj np. na jednej z ulic dzielnicy żydowskiej w grupie żydów toczyła się namiętna debata polityczna na temat wyborów. Antagoniści partyjni, wyczerpawszy zapas argumentów słownych, puceli w ruch kije, kulaki i noże. Powstał w zbiorowisku zgłęb i krzyk. Rychło wszyscy się rozbiegli, a na chodniku pozostał tylko Szlama Bajbom, z raną udaną, zadana mu nożem przez „przyjaciela”. Ofiarę krwawej agitacji przedwyborczej opatrzył lekarz.

Echa śląskie.

Stypendjum dla akademików.

Firma „Silesian American Corporation”, do której należy spółka akcyjna Giesche w Katowicach, utworzyła z inicjatywy prezesa tej spółki, p. B. oksa, cztery stypendja po 2.600 zł. rocznie dla studentów Akademii górniczej w Krakowie. Dwa stypendja przeznaczone są dla wydziału hutniczego i dwa dla wydziału górniczego. Stypendja będą nadawane przez komisję, w której skład wchodzi przedstawiciele generalnej dyrekcji kopalni Giesche, rektoratu Akademii górniczej w Krakowie i prof. Czesot. Stypendja, które umożliwią odbycie czterem studentom całkowitych studiów technicznych, otrzymać mają studenci narodowości polskiej, którym środki nie pozwalają na ukończenie studiów. W letnich miesiącach firma Giesche da stypendystom możliwość praktykowania w swych kopalniach i hutach.

Popterajcie L. O. P. P.

Sowiety a Indie Brytyjskie.

Wysilki Sowietów w celu rozbudzenia w Indiach silnego i aktywnego ruchu nacjonalistycznego, któryby zmusił Anglików do wystąpienia orężnego, widoczne są i znane nie od dzisiaj. Obecne wypadki nad granicą Indji od strony Afganistanu, gdzie wybuchło powstanie niezależnych plemion afgańskich, ściągają znowu uwagę całego świata a W. Brytanji w pierwszym rzędzie na propagandę sowiecką antybrytyjską, która przyczyniła się niewątpliwie do wybuchu porostania afganów.

Już w roku zeszłym, kongres narodowy hinduski, który się odbył 26 grudnia w Madrasie, przykuł uwagę Rosji i pociągnął za sobą całą lawinę artykułów w prasie sowieckiej w Rosji samej i Turkestanie. Prasa sowiecka dopatrywała się już wtedy w obradach i uchwałach Kongresu Madraskiego wyraźnej tendencji antyangielskiej i widziała w nich zapowiedź czynnego wystąpienia nacjonalistów hinduskich przeciw rządowi brytyjskim. Oto co pisał organ sowiecki, wychodzący w Taszkencie.

„Narodowy ruch rewolucyjny w Indiach nie zagast, jakby się zdawało obserwatorom powierzchniowym. Indie domagają się kategorycznie przyznania im niepodległości. Nie ulega kwestji, że osiągnięcie tego celu, musiałyby zadać cios imperializmowi brytyjskiemu. To też dlatego właśnie imperjaliści angielscy nie mogą wypnieć nawet setnej części tych obietnic, które im szafowali w Indiach, chcąc chwilowo przynajmniej utłagodzić nacjonalistów. Indie są zbyt ważną odskocznią i podstarą ekonomiczną dla kapitalizmu angielskiego, aby mógł się on wyrzec ich dobrowolnie. Zresztą Indie są również nieścianie ważną bazą strategiczną dla Anglii na dalekim Wschodzie”.

Jak widać z tego rząd sowiecki upatruje w nacjonalistycznym ruchu hinduskim doskonałe narzędzie swej walki przeciw Anglii. Aczkolwiek nacjonalisci hinduscy dążą do celów, które z bolszewizmem nie mają wiele wspólnego, przecież rząd sowiecki nie waży się udzielać im pomocy w myśl swej zasady, iż wszystkie środki są dobre, które prowadzą do celu. Ubocznie zresztą, acz nie tak jawnie, propaganda sowiecka działa także w Indiach na rzecz hasła i celów ściślejszej bolszewickich. Moskiewska „Pravda” tak oto wyraża się o akcji, która należy prowadzić w Indiach.

„Zadaniem młodej partji komunistycznej w Indiach i niedojrzałego jeszcze do akcji samodzielnej a szerszej proletariatu hinduskiego, jest zorganizowanie ruchu robotniczego i skierowanie go ku celom ściśle komunistycznym. Ale, dodaje tuż zaraz „Pravda”, nie znaczy to, aby komunisty i proletarij Indji mieli działać zdala i na uboczu od ruchu nacjonalistycznego i od burżuazji hinduskiej. Przeciwnie winni oni brać jaknajwyższy udział w tym ruchu. Nie znaczy to również, aby komunisty nie mieli popierać burżuazji hinduskiej w jej walce przeciw imperializmowi angielskiemu”.

Oto wyraźnie zaznaczony program działania, z którego wynika się akcja wspólna komunistów hinduskich, zasilonych przez rząd sowiecki środkami materialnymi, wraz z nacjonalistami, których komunisty mają popychać do groźniejszych wystąpień antyangielskich, a jeśli można i jeśli się uda — do organizowania czynnego oporu.

W danej chwili Sowiety inspirują Labour Party angielską w tym duchu, aby skłonić ją do niestawiania oporu i niepotępienia ruchu nacjonalistycznego w Indiach. Spodziewają się, że wówczas konserwatyści angielscy zostaną się sami, nawet u siebie w domu, jako zwolennicy rządów twardej ręki w Indiach.

Narazie propaganda sowiecka rozpo wszechnia w Anglii w olbrzymich ilościach odbitkę rezolucji kongresu panhinduskiego, wyostroszoną do komunistów angielskich. W rezolucji tej rewolucjonisci i nacjonalisci hinduscy stwierdzają, że tymczasowe zarządzenia rządu angielskiego nie mogą zaspokoić dążeń ludności do całko-

witej niepodległości, zmuszeni będą przeto walczyć nieustępliwie o rydarcie zaborcom przyswojeń, które sobie przywłaszczyli. „Zarówno proletarij hinduski, jak i nacjonalisci — głosi rezolucja — są oburzeni na postępowanie Labour Party i Macdonalda, którzy zdradzają interesy klasy robotniczej dla obrony imperializmu angielskiego.

Jest to więc bezpośredni atak propagandystyczny, podjęty przez Sowiety w imieniu nacjonalistów i komunistów hinduskich w samej Anglii. Akcja Sowietów zmierza dwojma drogami: w Indiach, podburzając bezpośrednio masę przeciw Anglikom i nie-

jąc porostania na granicach, w Anglii zaś pośrednio, usiłując rozbić front nieprzyjacielski przez zepchnięcie Labour Party, albo jej części ze stanowiska dotychczasowego i przeprowadzić odosobnienie rządu Baldwinia w jego polityce kolonialnej.

Tak czy inaczej konflikt anglo-rosyjski rozgorzał nanowro, walki w Indiach są bezpośrednim jego przejawem, a pokój świata będzie musiał znowu przejść przez ciężką próbę Wielka Brytania bowiem nie zostawi bez odpowiedzi ofensywy sowieckiej na swoją najrażniejszą placóbkę światową.

A. P.

DWIE SENSACYJNE POWIĘSOCI

zacznie „KURJER ZACHODNI” drukować
równocześnie

A MIANOWICIE.

W PONIEDZIAŁKOWYM DODATKU
KU POWIĘSOCIOWYM (BIBLIOTEKA
„KURJERA ZACHODNIEGO”)
W POŁOWIE MARCA b. r. U-
KAZYWAĆ SIĘ BĘDZIE TŁUMACZO
NA Z ANGIELSKIEGO POWIĘŚĆ:

E WALLACE:

JASŃNIE PANIENKA

NATOMIAST W CZWARTEK
DNIA 1 MARCA b. r. ZACZNIEMY
W FORMIE CO-DZIENNEGO ODCINKA

DRUK ANGLJO-AMERYKANSKIEJ
POWIĘŚCI:

RUBY M. AYRES:

MIĘKKIE SERCE

Uzyskawszy prawo tłumaczenia wymienionych powieści, które stanowią ostatnią sensację powieściowego rynku anglo-amerykańskiego, możemy zapewnić naszym Czytelnikom

MIŁĄ I PEŁNĄ SILNYCH EMOCYJ ROZRYWKĘ.

Sprawiedliwość u Chińczyków.

SĄDOWNICTWO JAKO INTERES RZĄDÓW I SPÓŁEK HANDLOWYCH.

W „Neues Wiener Journal” Adolf Wiktor v. Stoeber zamieszcza ciekawę uwagi o stosunkach panujących w sądownictwie chińskim z których część na tem miejscu przytaczamy:

Autor przypomina, jak w Niemczech szerokie warstwy poczęły się entuzjasmować pierwszymi wiadomościami o „budzącym się Wschodzie” na rozległych terenach chińskiego chaosu. Ujawnienie bolszewickiej ręki w tej robocie ostudziło nieco te zapęły. Kiedy jednakże niedawno chińscy „generałowie” wygłaszali po miastach niemieckich i w stolicy Rzeszy odczyty o Chinach znajdowali wielu entuzjastów. Genjalność propagandy moskiewskiej wynika między innymi z umiejętności zespolenia we wspólnym szeregu komunistów i skrajnych nacjonalistów niemieckich t. zw. Völkische. I tak proklamował poseł do parlamentu niemieckiego Rewentlow zupełnie poważnie sojusz między Niemcami i murzynami, rasą białą i brunatną jako związek uciśnionych narodów. Ostatnio komintern moskiewski postawił spr-

awę rewolucji chińskiej jako najważniejsze zadanie swej działalności. Należy więc spodziewać, że nowa fala propagandy, broszur, artykułów rozleje się na Zachodzie. Po sensacyjnych rewelacjach o wysiłkach broni niemieckiej do Chin ujawniono wyjazd na chiński teren walki pułk. Bauera, b. szefa wydziału naczelnego dowództwa niemieckiego z czasów wojny światowej.

Wypadki te mnożą momenty niebezpieczeństwa, dla solidarności europejskiej. Tylko bezwzględne odwołanie istotnych stosunków, panujących w Azji wschodniej, może przyczynić się do polamowania niebezpiecznych dla Europy nastrojów, entuzjazmu dla emancypacji chińskiej.

Dlatego też nabierają opowiadania znawców Chin, którzy wrócili z tego kraju wieczniego chaosu, poważnego znaczenia. Na uwagę zasługuje między innymi sprawozdanie z pobytu w Chinach generała angielskiego Franka Suttona. Fr. Sutton w charakterze obserwatora wojskowego należał do sztabu marszałka Czang-Tso-Lina i zdobył sobie głęboki i ja-

śny pogląd na psychę i kulturalną dekadencję b. państwa chińskiego. Wystarczy przytoczyć z jego opowiadania wiadomości o sądownictwie chińskim.

Kultura europejska darzy stan sędziowski najwyższym zaufaniem i uznaniem. W niernaruszalnym zmyśle sprawiedliwości w dogmacie nieprzekupności sędziowskiej widzą narody Europy ideały swej duszy. Jaka przepaść dzieli etykę zachodnią od azjatyckiej nicości, okrucieństwa i dekadencji!

— Sądownictwo w Chinach — opowiada Fr. A. Sutton — jest głównie sprawą tego, kto posiada najcieńszy worek złota. Handlowa działalność miecza sędziowskiego jest jednym z najbardziej charakterystycznych objawów w Chinach. Stanowiska sędziów kupuje i sprzedaje się jak towar. Przeciętny sędzia w gminie miejskiej jest jawnego rodzaju stowarzyszeniem handlowem z nieznanymi współnikami i o nieograniczonych możliwościach zarobkowych. Takiego sędziego kapitalizuje się 6.000—7.000 funtów a finansisci, którzy dostarczają kapitałów, spodziewają się 100-procentowej dywidendy.

— Istnieje n. p. taka metoda: Adwokat chiński chce otrzymać stanowisko sędziego. Zwraca się więc do rządu, będącego w danej chwili u steru. Władza daje mu do zrozumienia, że cenę ustalono na mniej więcej 6.000 funtów: „Pokaż pieniądze a stanowisko przypadnie Tobie”. Adwokatowi zwykle trudno wyłożyć 6.000 funtów, znajduje więc grono przyjaciół które brakującą sumę zbiera drogą subskrypcji z warunkiem oczywiście podwójnego zwrotu. Z chwilą, kiedy władza przełożona pieniądze otrzymała następuje wprowadzenie sędziego do urzędu.

Gen. Sutton opisuje scenę w jednym z sądów chińskich wysokiej instancji.

— Na środku izby sądowej na wielkim stole spoczywał duży arkusz papieru, zapisany nazwiskami czterdziestu bandytów, morderców i politycznych przestępców, oczekujących wyroku śmierci. Przed stołem stał Chińczyk z pendzlem obok naczynia z czerwonym tuszem. Na pytanie o załączeniu tych przygotowań, wyjaśnił mi asystent w angielskim języku:

— Sędzia jest sprawiedliwym człowiekiem. Nakreśli pendzlem koło na arkuszu. Wszyscy, których nazwiska znajdują się w tem kole muszą umrzeć. Osoby, których nazwisko nie będzie objęte kołem, będą żyli. Podczas kreślenia koła sędzia odwrócił głowę i w ten sposób bogowie sami rozstrzygną kto ma umrzeć.

Wkrótce potem wszedł sędzia. Zasiadł przy stole, odwrócił głowę, gdy tymczasem pisarz tak zρέcennie podsunął mu papier, że nakreślone koło objęło akurat nazwiska zapisane w środku papieru, podczas, gdy wszystkie inne zapisane na brzegach zostały nieknięte tuszem. Odniosłem wrażenie, że sędzia często ćwiczył się w tej manipulacji.

Po odejściu sędziego zapytałem asystenta, kogo żył los dotknięt i skąd wezmą się pieniądze, na spłatę dywidendy. Odpowiedział mi z uśmiechem: „Zapisanie nazwisk na brzegu papieru kosztuje 500 funtów a nieraz i więcej”.

Taki jest sędzia chiński. Przytem musi wiecznie walczyć z czasem, bo tylko przez rok wolno mu zajmować stanowisko. Wkrótce po objęciu stanowiska musi rozpocząć z odpłatą pożyczonych pieniędzy i przyrzeczonej dywidendy. A poza tem nie jest pewien, czy w przyszłym roku nie znajdzie się jego własne nazwisko na liście.

Ze w chińskich warunkach trudno jest europejczykowi apelować do sprawiedliwości, nie trzeba udawać.

Już dla tego samego wyżej przytoczonego objawu moralnego upadku Azji należy się strzec przed jej emancypacją i zalewem Europy przez jej najciemniejsze elementy.

Zapisujecie się do PMS

UWAGI.

Hasła i fortele wyborcze.

Otrzymujemy następujące uwagi: Nie rozumiem, dlaczego miejscowi protektorzy p. Piasńskiego, kandydującego z listy nr 25, tak gorąco wypierają się łączności ideowej, jaka do niedawna wyrażała się w publicznych sztyldach zjazdów okręgowych czy zarządu „Ch. D. Śląska i Zagłębia Dąbrowskiego”, a dziś jeszcze jest nazewnątr b. wyraźną, skoro organ p. Korfanteo, „Polonia”, tak cierpliwie znosi na swych szpaltach agitacyjne sprawozdania nieszczęsnej 25-tki.

Przecież ta łączność jest 100-procentowa, o czym niech świadczy symboliczne zestawienie cyfr, oznaczających popierane przez „Polonię” listy wyborcze, a mianowicie:

w okręgu Katowice Nr 57
w okręgach Huta i Pszczyna Nr 58
w okręgu Będzin - Zawiercie Nr 25

Razem 100

Jest więc wspólny mianownik, jest 100-procentowa całość, jest pewne sąsiedztwo ideowe, ale zarazem jest jakoś dziwna po naszej stronie Brynacy wstydlivość, której powinni się stanowczo pozbry agitatozy tak subtelnie sprzymierzonej 25-tki.

Nie mogą również zrozumieć, skąd u p. Spasińskiego wzięła się na wiecu listy nr 25 w Dąbrowie (opisanym w nrze 52 „Polonii”) tak wielka namiętność w pigntowaniu „sprzymierzeńców wyłącznie wielkiego kapitału, działających na szkodę mieszczaństwa i warstw pracujących”. Czyżby p. Spasiński chciał w ten sposób ugodzić podstępnie w p. Szymańskiego, dyrektora Tow. akc. Zawiercie, oby wateła ze wszech miar poważnego, który kandyduje do Senatu jako czołowy kandydat listy nr 25 w wojew. Kieleckim? Czyż godzi się tego rodzaju czynizm rozsiewać po Dąbrowie i gdzieindziej, czyż wypada zgoła bolszewicka demagogia w wiecach 25-tki podrywać autorytet b. poważnego obywatela, który niewątpliwie ma szansę zostać senatorem województwa Kieleckiego?

W artykule pt. „Odpowiedź na kłamstwa” (Polonia — nr 50) jakiś anonimowy „chadek”, przejechałszy się z zamurzonymi oczyma tu i ówdzie m. in. po p. Knothem, b. członku Ch. D., wśród zadań 25-tki wymienił „przeciwstawienie się czerwonym rządóm w Zagłębiu”. Nie rozumiem więc, dlaczego zwani „instruktorami” agitatozy i palkarze 25-tki zamiast iść na wiece komuny czy PPS, uderzyć i szykłym odpowiednio pokierowanej bojówki, by wrzawa jeryhońska i palkami rozbić wiec katolicko-narodowy w Strzemieszycach (dnia 13 b. m.) i tu należałoby przypuszczać, że: 1) Jakiś zapalony do walki z „czerwonymi rządami w Zagłębiu” instruktor 25-tki, zobaczywszy w kalendarzu datę 15 lutego, która mu przypomniała komunistyczną 13-tkę, tak wielką wściekłością zapłonął do pachółków Moskwy, tak wielkim poniósł się szalem antybolszewickim, że stanąwszy na czele bojówki wpadł niewiele widząc przez mgłę wściekłości na oczach i niewiele pytając, do kina w Strzemieszycach i przez pomysłkę zaatakował katolicko-narodową publiczność.

2) A może ów zapalony instruktor narazie przygotowuje się tylko do wielkiej i zawziętej krucjaty przeciwko „czerwonym rządóm w Zagłębiu” i w tym celu urządza takie sobie wstępne manewry, których epizodem była utarczka w Strzemieszycach?

W pierwszym wypadku należałoby poczywać instruktora, że pierwszą za sadą bojową jest „mieć zimną krew” i wiedzieć, kogo ma się atakować, w drugim wypadku — że lepiej byłoby urządzać manewry przedtem i na właściwym miejscu.

A może hasło walki z „czerwonymi rządami w Zagłębiu” jest tylko zwycajnym — tak często używanym na wojnie — fortem, którego celem jest maskowanie głębiej ukrytych ir teneyj i planów?

Lapiduch.

Teoria a praktyka

MAGISTRATU SOSNOWIECKIEGO

Niedawno wydarzył się wypadek bardzo charakterystyczny i zasługujący na baczniejszą uwagę.

Oto pracownicy biurowi ulenowscy zwrócili się swego czasu do Magistratu sosnowieckiego z prośbą o gratyfikację. Magistrat prośbie tej kategorycznie odmówił.

Urzednicy jednak nie ustąpili i znaleźli inny sposób wywindykowania pieniędzy z Magistratu i wobec odmowy im gratyfikacji domagali się wypłacenia im należności za godziny pracy nadliczbowe.

Magistrat i tym razem zajął stanowisko odmowne, motywując je tem, że pracownicy biurowi w firmie Ulen są o wiele lepiej płatni niż np. pracownicy na równorzędnych stanowiskach w innych biurach, a między innymi i w Magistracie.

Nie mamy pod ręką odpowiednich cyfr, według których możnaby stwierdzić, w jakim stopniu pracownicy biurowi firmy Ulen zarabiają więcej niż urzednicy magistracy. Niewątpliwie jednak różnica musi być znaczna, skoro Magistrat zajął tak zdecydowane stanowisko.

Zwracamy uwagę na to z tego względu, że praktyka życia coraz bardziej i coraz częściej burzy wiecowe teorie socjalistyczne, w których specjalne wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych uważane jest za zasadę kardynalną. Inaczej jednak wygląda zasada na wiecu, a inaczej wiedzy, gdy się rządzi w Magistracie.

Kronika Zagłębia.

CALENDARZYK.

23 CZWARTEK	Dzisiaj Piotra Damiana.
	Jutro Majacieja A p.
	Wsch. słońca 6 m. 38
	Zach. „ 17 m. 2.

Kinoteatry w Sosnowcu

gra ją dzisiaj:

- Kino „Zagłębie” — „Za głosem serca”
- Kino „Momus” — „Dwie Sieroty”
- Kino „Sfinks” — „Niewolnica Demona”

× O TRZYKROTNE ROZNOSENIE POCZTY. Ministerstwo poczty projektu je od 1 kwietnia rb. uruchomienie roznośzenia poczty trzy razy dziennie w stolicy i wszystkich większych miastach. Pociągno to za sobą zwiększenie personelu, a tem samem i kosztów, które muszą być uwzględnione w nowym budżecie. Ministerstwo poczty porozumiewa się w tej sprawie z Ministerstwem komunikacji, chodzi bowiem o przystosowanie ruchu ambulansów pocztowych do ruchu pociągów.

× ZASILEK DLA BEZROBOTNYCH. Województwo Kieleckie nadesłało do Sejmiku będzińskiego 40.000 złotych na akcję zasiłkową dla bezrobotnych. Z kwoty powyższej 25.000 przeznaczono dla bezrobotnych, którzy niedawno zostali pozbawieni pracy skutkiem masowych redukcji w zakładach przemysłowych. Reszta, to jest 15.000 zł. przeznaczona jest dla bezrobotnych niepozbierających zasiłku.

× ODCZYT W STOWARZYSZENIU TECHNIKÓW. W piątek dnia 24 lutego rb. o godz. 8 wieczorem w lokalu Stowarzyszenia techników przy ul. Czystej 9 w Sosnowcu wygłosi odczyt profesor Akademii górniczej w Krakowie p. Łoskiewicz na temat „Lekkie stopy na wystawie materiałoznawczej w Berlinie”. Wstęp dla członków i wprowadzonych gości.

× ZARZĄD KOMITETU MIEJSKIEGO L. O. P. P. w Sosnowcu powiadamia niniejszem, że w dniu 23 lutego t. jest we czwartek o godz. 8 wieczorem w lokalu L. O. P. P. przy ul. Kościelnej 6 odbędzie się doroczne sprawozdawcze posiedzenie Zarządu z następującym porządkiem dziennym: 1) przedłożenie sprawozdania za rok 1927, 2) ustalenie terminu i porządku dziennego Walnego Zgromadzenia L. O. P. P., 3) sprawy bieżące i wolne wnioski.

× TAJEMNICZE ZAJŚCIE. W ubiegły wtorek w teatrze socjalistycznym przy ul. 5 Maja w Dąbrowie miało miejsce w nocy wysoco zagadkowe zajście, którego istoty nikt jakoś nie może ustalić. Podobno odbywało się tam jakieś zebranie czy też zabawa. Nagle w pewnej chwili rozległy się krzyki, wezwania o pomoc, wrzeszcz strzały rewolwerowe. Wróćcie na ulicę wybiegło kilku osobników, poczem pospiesznie brame zamknięto, którą uciekający zaczęli bombardować kamieniami. Policja nie była wzywana, skutkiem czego trudno ustalić istotę zajścia, które wywołało w mieście duże zainteresowanie.

Repertuar teatru w Sosnowcu

Gimpel. Vitalli — Choconne — Czajkowski — Paganini — Wieniawski — Kreisler — Goldmark — z takim repertuarem przyjechał do naszego miasta mistrz Gimpel Bronisław. Był gościem na królewskim dworze włoskim i zęgnal Paganiniego na jego czarodziejskich skrzypcach. Zjawił się w Polsce i rozpoczyna szereg występów. Wierzy, że spotka się z uznaniem i że miłośnicy kultury muzycznej pospieszą na jego koncert, który odbędzie się w piątek 24 bm. o godz. 8.50 wiecz.

Teatr w Katowicach.

SZPIEG.

Stale zapętniająca widowńnię po brzezi sensacyjna sztuka Kistenmackersera „Szpieg” wypełni czwartkowy wieczór, tj. 23 lutego. W rolach głównych świetnie odtworzy tychże pp. M. Strońska, dyr. W. Nowakowski i W. Kunciewicz.

× WALNE ZEBRANIE „ECHA”. W sobotę, 25 h. m. o godzinie 7 wieczorem, w lokalu T.K. O. „Świt” przy ul. Marjackiej 1 w Sosnowcu, odbędzie się walne zebranie członków sosnowieckiego Towarzystwa śpiewaczego „Echo”. Ze względu na to, że na zebraniu będą omawiane ważne sprawy, pożądany jest jaknajliczniejszy udział członków.

× WYSTAWA OBRAZÓW. Do Sosnowca przybył p. Zieniewicz z wystawą obrazów, obejmującą dzieła młodych malarzy: Dudzińskiego, Lubicza i innych. Wystawa mieści się w cukierni „Bagatela” naprzeciw dworca. Aby ułatwić publiczności nabywanie obrazów, są one sprzedawane także na raty.

× WIEC PRZEDWYBORCZY P. P. S. Onegdaj w sali teatru miejskiego odbył się wiec przedwyborczy, zorganizowany przez P. P. S. Przewodniczył wiceprezydent Sosnowca Jarza, przemawiali: b. posłowie Cupiał i Barlicki. W przemówieniach swych krytykowali ostro działalność obecnego Rządu oraz nawoływali do głosowania na listę nr. 2, która ma za zadanie utworzenie rządu robotniczo - chłopskiego.

× KUPNO PRYZRĄDÓW SPORTOWYCH. Magistrat będziński zakupił za 5 tysiące złotych przyrzędów sportowych dla miejscowych szkół powszechnych.

× URZĄDZONE W NIWCE przez kierownictwo szkoły powszechnej kursy wieczorowe dla analfabetów, nie trafiały jakoś do przekonania szerszego ogółu mieszkańców, gdyż zgłoszenia do kursów nie wpłynęły żadne. Jest to dziwny objaw, nasuwający przypuszczenie, że gra tu rolę albo fałszywy wstyd, albo wstręt do nauki.

× TAJEMNICZY ZGON. 52-letnia Stibikowa Anna, żona emeryta kolejowego w Zabkowiecach spożyła onegdaj łyżeczkę gorzkiej soli. W kilka minut potem dostała boleści oraz krwotoku gardlanego i przed przybyciem lekarza zmarła. Zwłoki Stiblikowej zabezpieczono na miejscu, do czasu oględzin sądowo lekarskich. Zabezpieczono również pozostałą ilość gorzkiej soli, która została poddana analizie

Z DAWNYCH CZASÓW.

Posty w dawnej Polsce.

Oprócz postów, od kościoła nakazanych, pobożni pościli poniedziałki, środy, piątki i soboty. W sobotę zachowywano post największy, obchodzono się o chlebie samym, raz na dzień język piwem nieco zakropiwszy. W inne dni postne używano do potraw oleju lub oliwy. Piątki suszono, wstrzymując się od picia wina. Ci, którzy w nabożeństwie przesadzali, zamiast mięsa używali masła we dnie powszednie, to jest do postów nie przeznaczone; nawet nigdy nie jadali mięsa, lecz w miejsce tego używali ryb; za napój postny zwykle używano wody.

Kiedy w XVI w. Erazm Ciołek bisk. płocki, przywiózł z Rzymu pozwolenie papieskie, ażeby wolno było we środy mięso jadać, nie znalazł się wtedy nikt w całem Królestwie Polskiem, któryby chciał z pozwolenia tego korzystać.

Zmieniła się postać trzecią za panowania Zygmunta Augusta. Na stypie, którą on ojeu swemu we środy na krakowskim wyprawil zamku, po raz pierwszy pokazało się mięso na królewskim stole, z powodu, że przy nim siedzieli Niemcy, postów niezachowujący, których uraczyć trzeba było. To było hasłem do rozwołnienia postów tak dalece, że już niektórzy nawet w kwietną Niedzielę mięso jedli, udając, że niby się cieszą z tego, iż w następnym tygodniu Pan Jezus zmartwychwstanie.

Postny obiad zaczynał się od zupy z piwa, po której pływały grzanki, mięso karasków. Następnie dawano różne potrawy rybne, zastawiając węgorze, śledzie, a obok nich wizinę i łososia, tudzież solone szuczki, karpie. Smakosze zjadali dziwnym sposobem przyprawione węgroze. Nakropiwszy kawał sukna malmazją, obwijali niem rybę i piekli ją w gorącym popiele, obłożonym zdaleka żarzącym węglem. Insze ryby inaczej przyprawiano. Karpia i lina gotowano z czarną juchą (sosem), jesiotra i szczupaka dawano w rosole. Ślizę smażono z imbirem dawano z octem, suma i raki, tudzież sandacza, dorsza i pstrąga z masłem zastawiano. Na zimno jadano płotki, liny, kielbie i flądry.

× ARESZTOWANIE. Wczoraj aresztowany został w Sosnowcu niejaki Łukasik Stanisław, poszukiwany przez Sąd pokoju za dokonanie kradzieży żelaza.

× ŚMIERĆ WSKUTEK NIEDOZWOLONYCH ZABIEGÓW. Onegdaj zmarła nagle 19-letnia Helena Zdanowska, zamieszkała w Będzinie przy ul. Traktowej 5. Jak stwierdził wezwany lekarz, śmierć nastąpiła wskutek niedozwolonych zabiegów akuszerzyjnych.

× UJĘCIE ZŁODZIEL. Przed kilku dniami okradziono sklep bławatny Fajnkopfa przy ul. Sobieskiego w Dąbrowie. Ubiegłej nocy w Będzinie ujęto sprawców, w osobach: W. Kubasika, S. Kolorusa i A. Kotuchny, notorycznych złodziei, karanych już niejednokrotnie za kradzieże. Skradziony kuncpoci towar odebrano.

Kto otrzymał

SREBRNE KRZYŻE ZASŁUGI?

Nr. 41 „Monitora Polskiego” z dnia 20 b. m. podaje zarządzenie prezydium Rady ministrów w sprawie nadania po raz pierwszy srebrnych krzyżów mieszkańcom województwa Kieleckiego. Między innymi krzyże takie otrzymali pp.: Tomasz Caluń, b. prezydent m. Radomia i były ławnik m. Sosnowca; Aleksander Steinhagen, dyrektor fabryki papieru „Spółka Akcyjna — Steinhagen, Wehr i S-ka” w Myszkowie powiatu Zawierciańskiego; inż. Henryk Wojewódzki, dyrektor techniczny Warszawskiego Towarzystwa Kopalni węgla w Niemcach pow. Będzińskiego za zasługi na polu pracy społecznej i samorządowej; Antoni Kozubek, maszynista kopalniany w Strzemieszycach powiatu Będzińskiego, za zasługi na polu pracy społecznej i oświatowej; Józef Plebanek, nauczyciel gimnazjum prywatnego w Sosnowcu, za zasługi na polu przysposobienia wojskowego

Nad czym radziła Rada miejska w Dąbrowie?

KORZYŚCI POŻYCZKI ULENOWSKIEJ. — KUPNO CEGIELNI. — WYBÓR WICEPREZYDENTA. — SPRAWA CEN BILETÓW TRAMWAJO-WYCHA.

Ostatnie, wtorkowe posiedzenie Rady miejskiej w Dąbrowie zawierało kilka ciekawych kwestyj. Na wstępie zgłoszono dwa nagłe wnioski: jeden w sprawie wysokich cen biletów tramwajowych, drugi — w sprawie wyasygnowania 10 tysięcy zł. na pomoc żywnościową dla bezrobotnych.

Po przyjęciu obydwu wniosków, przystąpiono do spraw, objętych porządkiem obrad:

P. prezydent Cieplak referował sprawę kupna cegielni „Br. Bilewicz” komunikując Radzie, iż w wyniku korzystnej relacji eksperta, zarząd miejski proponuje nabycie cegielni oraz uchwalenie zaciągnięcia na ten cel pożyczki, w wysokości 260 tysięcy zł.

Wniosek przyjęto, a przyszłość pokazuje, czy jest to istotnie tak korzystna transakcja dla miasta.

Z kolei p. Cieplak wyjaśnił istotę projektowanej konwersji pożyczki ulenowskiej. Otóż czynniki rządowe przyszły poniewczasie do przekonania, iż pożyczka amerykańska jest niezwykle uciążliwa dla miast i zaproponowały firmie „Ulen et Comp.” konwersję, polegającą na obniżeniu stopy procentowej z 8 na 7 proc. oraz na przedłużeniu terminu opłaty pożyczki z 21 na 30 lat. Amerykanie „zyczliwie” przyjęli propozycję, lecz jako ludzie praktyczni postanowili na konwersji zrobić jeszcze jeden interes. Warunki postawili krótkie i jasne. Może tam pożyczka istotnie jest ciężka, my jednakże musimy mieć na uwadze własny interes i propozycję władz rządowych dotyczącą obniżenia stopy procentowej i przedłużenia okresu spłaty pożyczki chcieli zrekomensować następująco: Dąbrowa zaciągnęła 250 tysięcy dolarów, a otrzymała w rzeczywistości 175 tysięcy dolarów. W razie przedłużenia terminu spłaty do lat 30 mia sto musiałoby zapłacić 276 tysięcy dolarów. Praktycznie wygląda to w ten sposób, iż przy obecnych warunkach, t. j. okresie spłaty 21 letnim miasto za 100 dolarów pożyczki zapłaci 190 dolarów, a przy 30 letnim za 100 dolarów musiałoby zapłacić „tylko” 264 dolary. Warunki, jak widać z cyfr tych są całkiem „przystępne”, nie też dziwnego, iż tym razem miasto „korzystną” ofertę odrzuciło.

Powyzsze dane świadczą wymownie o dobrodziejstwie pożyczki amerykańskiej, tak skwapliwie a nieogłędnie zaciągniętej przez szereg miast w Polsce.

Następnie uchwalono wynagrodzenie dla prezydenta, któremu przyznano pobory pracowników grupy 5

szczebla b. plus 50 proc. dodatku komunalnego. Mówiąc językiem zrozumiałym, wyniesie to około 1.200 zł. miesięcznie.

Na wiceprezydenta miasta wybrano dotychczasowego ławnika p. B. Zielińskiego. Nowy wiceprezydent wybór oczywiście przyjął i niezwłocznie wygłosił stosowne przemówienie, oświadczając, iż wybór ten nie może wywołać zdziwienia, gdyż mandaty dla towarzyszy są... historją dziejową. Istotnie, powołanie p. Zielińskiego na stanowisko wiceprezydenta mogło wywołać zdziwienie i zazdrość jedynie tylko wśród towarzyszy, gdyż pozatem ogólnie było wiadomą rzeczą, iż... historją mandat taki przyniesie.

Pozatem p. Zieliński w przemówieniu swem opowiadał, jak to dawniej za przekonania polityczne usuwano pracowników z magistratu, szkoda tylko, że p. Z. nie podał ani jednego konkretnego faktu i nie nadmienil o postępowaniu obecnych rządów, którzy wszystkie płatne stanowiska obsadzają wyłącznie przez swych przyjaciół partyjnych.

Dalej uchwalono 700 zł. na kupno dwóch maszyn do szycia dla jakiegoś klubu kobiet. Instytucja ta cieszy się wyjątkową opieką Magistratu, gdyż niedawno dopiero uzyskała zasiłek, a obecnie znów korzysta z pomocy miasta. Ciekawa rzecz, czy szwalnie lub inne instytucje Narodowej organizacji kobiet lub Związku kobiet katolickich również tak chętnie magistratby popierał?

Pozatem uchwalono budowę ustępów publicznych, zwolniono kilka organizacji od podatku zabawowego, oraz postanowiono wyasygnować 10 tysięcy zł. na akcję żywnościową dla bezrobotnych.

Przy omawianiu wniosku nagłego w sprawie wysokich opłat za przejazd tramwajami, p. prezydent Cieplak wyjaśnił, iż Magistrat bezwzględnie sprawy tej nie pozostawi w obecnym stanie, gdyż na wspólnej konferencji przedstawiceli miast z dyrekcją tramwajów najwyższa opłata miała wynosić 75 gr. tymczasem obecnie pobierana wynosi 85 gr. P. Cieplak przyrzekł, iż Magistrat podejmie stosowne kroki i jeżeli interwencja na miejscu nie da pożądanego wyniku, Magistrat wystąpi do władz wyższych, ceny bowiem biletów zwłaszcza miesięcznych są niewspółmiernie wysokie, skutkiem czego młodzież szkolna oraz pracownicy umysłowi nie mogą korzystać z wygodnego środka lokomocji. Na tem posiedzenie zakończono.

Tak pięknie wygląda

bielizna, prana mydłem Jeleń-Schicht. Wyrabiane z najlepszych surowców mydło Jeleń-Schicht jest łagodne i wydajne. Nie niszczy ono bielizny, jak to często bywa przy używaniu małowartościowych gatunków. Fakt, że mydło Jeleń-Schicht używane jest od dziesiątków lat przez miliony doświadczonych gospodyń, jest rękojmią jego dobroci. Kupujcie zatem Szanowne Panie Gospodynie, we własnym interesie jedynie

Mydło Jelen Schicht

sam pan minister spraw wewnętrznych, generał Sławoj - Składkowski — opowiadał zdumionym policjantom

Po opuszczeniu Krakowa Zawadzki przeniósł się do Warszawy. Policja warszawska, znając go z jego występów w Krakowie roztoczyła nad nim bacny nadzór. Opieka ta nie podobna się zbyt młodzieńcowi, dlatego też porzucił niegosiinną Warszawę. Podczas swych wędrówek Zawadzki

przebywał również i w Sosnowcu, gdzie był zarejestrowany, jako bezrobotny w Funduszu bezrobocia. W tym też czasie o przygodach Zawadzkiego chwilowo zapomniano. Aż wreszcie w ub. miesiącu Zawadzki dał znowu znak życia. Począł mianowicie grasować na terenie powiatów Miechowskiego i Olkuskiego. Pierwszy jego występ zanotowano w Olkuszu, gdzie

skradł z ulicy rower

Alfreda Miarki. Policja wówczas, zatrzymawszy Z. skierowała sprawę do sądu, jego zaś do czasu sprawy zwolniono. Niepoprawny jednakże Zawadzki już w kilka dni po opisanej wyżej kradzieży skradł aparat fotograficzny z gabinetu barona Fries, zastępcy dyrektora fabryki „Wolbrom”, w Wolbromiu. Skradziony aparat usiłował sprzedać jakiejś kobiecie.

Nie dokonawszy transakcji zawitał do zamieszkałej w Bolesławiu akuszerki p. B., której po krótkiej rozmowie oświadczył się. Po odmowie ze strony dość leciwej już p. B., która rzekła, że prędzej mogłaby być jego matką niż żoną, Zawadzki uderzył w konkury do 15-letniej jej córki. I tu

spotkał się również z rekuzą.

Opuściwszy dom p. B., odwiedził jej sąsiadkę, nauczycielkę miejscowej szkoły powszechnej, której również oświadczył się i nie czekając nawet odpowiedzi,

porwał ją w objęcia.

Na krzyk nauczycielki przybiegli sąsiedzi i policja. Po wyjaśnieniu sprawy, przysięgach i zaklinaniach Zawadzkiego, że więcej do Bolesławia nie przybędzie, nie przyaresztowano go jako człowieka anormalnego. W krótkim czasie przekonano się, że Zawadzki nie był takim warjatem, jak się to wszystkim początkowo zdawało. Opuściwszy bowiem Boles-

ław zawitał do Jędrzejowa, gdzie udał się do dr. P., z którym przeprowadził „tranzakcję handlową”.

Mianowicie skradziony aparat w Wolbromiu sprzedał dr. P., który zapłacił za niego 200 zł. i dał oszustowi swój aparat fotograficzny. Po zrobieniu tego „interesu” Z. wyniósł się pospiesznie z Jędrzejowa i począł grasować w okolicach Kielc. A tymczasem policja, stwierdziwszy, że Z. nie jest warjatem, a wytrawnym oszustem wszczęła poszukiwania. Zawadzki jednak ulotnił się jak kamfora. Aż dopiero wczoraj, po upływie czterech tygodni, zawitał niespodziewanie do Sosnowca i odwiedził biuro Funduszu bezrobocia, gdzie prosił o wypłacenie mu zapomogi, jako bezrobotnemu. Po usłyszeniu w biurze tem nazwiska Zawadzkiego zorientowano się natychmiast, na podstawie tkwiących jeszcze w pamięci ciekawych przygód Z.,

opisywanych w „Kurjerze Zachodnim”,

z kim się ma do czynienia i zawiadomiono Urząd śledczy o wykryciu oszusta. Zawadzkiego aresztowano.

W dniu wczorajszym, widocznie jeszcze przed aresztowaniem, Zawadzki zjawił się w redakcji „Kurjera Zachodniego” i w formie katagorycznej zażądał natychmiastowego odwołania przez redakcję wszelkich, zamieszczonych w „Kurjerze Zachodnim” rewelacji o „rzekomych” (jak twierdził) jego sprawkach na terenie powiatów Olkuskiego i Miechowskiego. W redakcji Zawadzki przedstawił się jako dręczony przez przeciwników działacz polityczny, na dowód czego wvlęgiłmował się następującym zaświadczeniem:

Biuro Wyborcze
Bezpartyjnego Komitetu
współpracy z Rządem
na okręg Płocki.
L. dz. 206-23.

ZASWIADCZENIE.

Bezpartyjny Blok współpracy z Rządem niniejszem zaświadcza, że p. Zawadzki Adam jest instruktorem wyborczym na okręg płocki, t. j. powiaty: Płocki, Płoński, Sierpecki i Rypiński.

Płock, dn. 17 lutego 1928.

Kierownik okręgu:
(—) Stefan Bańkowski

Sensacyjne przygody żadnego wrażeń czeladzianina.

RZEKOMY KSIĄŻĘ LUBOMIRSKI. — KOMITYWA Z ARYSTOKRACJĄ KRAKOWSKĄ. — PORUCZNIK BENITO SANTA MANI. — OD STAREJ MATKI DO MŁODEJ CÓRKI. — „DZIAŁACZ POLITYCZNY” JEDYNY.

W sławnym dziś w całej Polsce mieście, rządzone przez komunistów, to jest w Czeladzi, wychował się niejaki, dwojga imion, Feliks Adam Zawadzki, młodzieńiec liczący obecnie 25 wiosny. Otóż ów Zawadzki, żądny przygód i wrażeń przed paru laty postanowił porzucić rodzinne pielesze i

udać się w świat szeroki.

Wiadomo, że na taką wyprawę potrzeba pieniędzy, i jeszcze raz pieniędzy, których jednakże Feliks, Adam nie posiadał. Miał natomiast wrodzony spryt, co zazwyczaj prowadzi do majątku lub do... kryminału.

Postanowienia swe wypełnił Zawadzki i Czeladź opuścił. Po dość długiej wędrówce

zawitał do Krakowa.

Tu w całej pełni zabłysnął jego talent. Mianowicie znalazłszy się w podwawelskim grodzie, przedstawił się tam jako ks. Jerzy Lubomirski. Zamieszkał w najelegantszym hotelu.

przyjmowany był w najwytworniejszych sferach miasta. Mało tego, jeden z arystokratów oddał mu do dyspozycji swoje auto.

Pseudo - książę bawił się, szalał za pieniądze magnatów, flirtował z pięknymi damami, aż wreszcie pewnego dnia wyniósł się „po angielsku” z hotelu, nie pożegnawszy się z nikim i... zapomniawszy uregulować rachunek.

Dopiero wtedy wyszło wszystko na jaw.

Przez pewien czas Zawadzki przedstawiał się za podporucznika Benito Santa Mani, oficera królewskiej włoskiej marynarki, na parowcu „Lituanja”. Miał on brać udział w wyprawie polarnej i tam dostawszy się na biegunie północnym między zwalły kry, uległ złamaniu dwu żeber.

W jakiś czas potem Zawadzki opowiadał, że te dwa żebra stracił w bitwie pod Radzyminem,

raniony w bok granatami nieprzyjacielskim.

— Oberował mnie w Krakowie

POTOKOL 100% TŁUSZCZ ROŚLINNY

otrzymał ze względu na wysmieniony gatunek złoty medal na Wystawie Gospodarczo-Spożywczej w Katowicach.

Włamanie do kasy W ZAKŁADACH SZENA.

W nocy z ub. wtorku na środę do głów nego biura fabryki Szona w Sosnowcu na Srodmu dostali się nieznanymi włamywaczami. Kasiarze, korzystając z odbywającej się w kasynie fabrycznym zabawy, zakradli się w obręb fabryki, a następnie przez szklany dach do biura, gdzie stoją dwie kasy i kasetka podręczna. Złodzieje przystąpiwszy do rozbijania jednej z kas, wybili w niej tylko dwa niewielkie otwory. Dalszej roboty zaniechali, bądź to spłoszeni przez kogoś, bądź też z braku odpowiednich przyrządów. W naruszonej kasie znajdowało się podówczas około 40 tys. zł. Kasiarze, przerywając robotę, nie omieszkali opróżnić podręcznej kasetki, z której zabrali 1000 zł.

W ciągu ostatnich paru lat jest to już trzeci z kolei nieudane włamanie do zakładów Szona.

W sprawie wykrycia sprawców włamania prowadzi dochodzenie urząd śledczy w Sosnowcu.

Kandydat na posła

OWIEZIONY ZA ZWYKŁE OSZUSTWA.

Stanisław Grzybowski z Ojcowa, kandydat na posła do Sejmu ze stronnictwa chłopskiego, jeszcze w r. 1926, należąc do Związku chłopskiego, często zwolował zebrania, gdzie „uświadamiał” włoścjan o reformie rolnej. Agitator chłopski ubolewał, że jest dużo ziemi w Polsce, ale nie dla tych, którym się należy, t. j. dla chłopów. Obiecywał pomoc w uzyskaniu ziemi oraz długoterminową pożyczkę w Banku Polskim w Warszawie każdemu, kto wpłaci na jego ręce 50 złotych i wreczy odpowiednie papiery dla urządzenia hipoteki. Kilku naiwnych gospodarzy ze wsi Dłuzce, Łgota i innych wiosek w gminie Wolbrom wpłaciło Grzybowskiemu żądane sumy i wreczyło potrzebne „papiery”, ale pomysłowo „przyjaciel” więcej w tamte strony się nie pokazał, a nawet naciąganych unikał. Zniecierpliwieni i rozgoryczeni poszkodowani zwrócili się ze skargą do Sądu pokoju w Wolbromiu. Sąd sprawę kilka razy naznaczał, lecz G. Sądu unikał, wyszukując różne preteksty, aby na sprawę nie przybyć, względnie rozprawy odroczyć. Ale widocznie i sądowi sprzykrzyła się zabawa z p. G., bo polecił go aresztować do czasu rozprawy sądowej. W tych dniach odbyła się sprawa, na której Sąd pokoju skazał G. z art. K. K. na miesiąc więzienia, zatrzymując go od razu dla odbycia zasłużonej kary.

Program radiowy

na czwartek 23 lutego b. r.

KATOWICE: 16.20 Komunikaty Polsk. Zw. Zrzesz. Gosp. Woj. Śl.
16.40 Skrzynka pocztowa.
17.05 Komunikaty.

12.20 Wykład języka polskiego (k. niższy).

17.45 Audycja literacka z Warszawy.
18.55 Komunikat Związku Śląskich Kół Śpiewaczych.

19.15 Rozmaitości.

19.35 Odczyt p. t. „Przyroda i Narty” — wygl. dr. Mieczysława Świercz.

20.00 Odczyt o działalności Rządu, org. przez Prezydium Rady Ministrów.

20.30 Audycja z okazji święta narodowego Estonji. Program: 1. Hymn narodowy estoński. 2. Przemówienie p. Artura Hamana, charge d'affaires polstwa estońskiego. 3. Odczyt p. t. „10-lecie dziejów Estonji”, wygl. min. dr. Sokolnicki. 4. Rzut oka na stosunki wewnętrzne Estonji wypowied. min. Do-brzyński, oraz część muzyczno-wokalną w wykonaniu orkiestry i p. Marji Modrakowskiej (śpiew).

22.00 Sygnał czasu i komunikaty: P. A. T. i policyjny.

22.30 Muzyka lekka.

ODPOWIEDZ DZIAŁU RADJOWEGO.

Radjoamatorowi „Adeczka” w Sosnowcu. Na założenie anteny zewnętrznej

uzyskanie zgody właściciela domu jest konieczne. Odnosne przepisy prawne nie są u nas dotychczas uregulowane. Przysługuje Panu prawo zaskarżenia gospodarza do sądu, który w wielu wypadkach wyrokował już na korzyść lo-

katora. Najlepiej jednak sprawę z gospodarzem załatwić pokojowo. Dziwne jest, że są ludzie, którzy nie chcą mieć radja, jako czynnika kultury, czyniąc trudności w możności korzystania z niego. (ar.)

Echa karnawałowe z Niwki.

CO TYDZIEŃ JEDNA ZABAWA. — STARSI RATUJĄ SYTUACJE! —
OPODATKOWANIE ZABAW.

Prawdziwy szal cechował tegoroczny karnawał w Niwce. W ciągu 7 tygodni siedem zabaw tanecznych, a co jedna to liczniejsza i więcej ochocza. To też kiesze nie nasze do tego stopnia zostały wyeksplloatowane, że nie tylko w kieszeniach płótno, ale w tem płótnie jeszcze dziury przepadziście. Najliczniejszą frekwencją cieszyła się zabawa Sokoła, dalej Macierzy Szkolnej i harcerska. Bawiono się ochoczo do białego dnia przy dźwiękach dobrze zgranej orkiestry górniczej. Tańczono, a raczej człapano i podrygiwano na jedno kopyto shimmy, foxtrotu, oanstepy, twostepy i bluesy, a ci, którzy nie chcieli lub nie umieli fikać nowomodnie, garnirowali filary i ściany, czyniąc trafne uwagi na temat nazw egzotycznych tańców.

I tak jakiegoś charlestona ochrzczono nazwą „Roztelapały mi się zawiasy w no gach”, jakimś shimmy dano nazwę „Manekin z galarety” itd. A gdy przyszła kolej na mazura, tego króla tańców, okazalo się, że to młodsze sfoxtrotowane

męskie pokolenie nie ma pojęcia o tańcu polskim, tak, że przystarsi musieli ratować sytuację, gdyż młodzi w pozycji drogowców lub wiatraków wywijając górnymi kończynami udawali zawziętych mazurzystów.

Za to oberka „tańczył młody, tańczył stary” i wtedy roilo się na sali do tego stopnia, że często bardzo dotkliwie sztur chańce i karambole były na porządku dziennym, a ściany jak na złość rozstąpić się nie chciały. Tak czy owak, zauważyły się dale, że bawić się umiemy i lubimy, aż radość biła z oczu pięknych tancererek i mniej pięknych tancerzy.

Nowością w Niwce jest obłożenie przez urząd gminy wszystkich zabaw, przedstawień i innych imprez dochodowych, urządzanych na cele instytucyj społecznych, podatkiem komunalnym na rzecz gminy w wysokości 10 proc. od każdego sprzedanego biletu wejścia. Uszczupla to w dość znacznym stopniu i tak nie bogate kasy tych instytucyj.

Rys.

Tragedja uwiedzionej dziewczyny.

Z ZEMSTY PODPALIŁA DOM NIEWIERNEGO.

Przed 1 i pół tygodniem donosiliśmy o pożarze w Cianowicach, gdzie spalił się dach domu, oraz stodoła ze zbożem, własność Mikołaja Tomczyka. Przyczyną pożaru trudno było ustalić, gdyż stało się to w nocy po godzinie 12-ej, a sam Tomczyk o podpalenie nikogo nie podejrzewał.

Policja tamtejsza w dochodzeniu wpadła na ślad podpalacza i po zebraniu szczegółów sformowała oskarżenie przeciwko Marji Walczakównie, 21-letniej pannie, pochodzącej z Dąbrowy Górniczej, a służącej u zamężnego gospodarza w Cianowicach, Rozwadowskiego. Z Walczakówną poznał się przed 2-ma laty Władysław Tomczyk, syn Mikołaja i związał z nią bardzo bliskie stosunki miłosne, obiecując się z nią zenić.

Dziewczyna często domagała się ślubu, ale kawaler zwłóczył, wreszcie miłość Walczakówny widocznie mu się uprzykrzyła, bo zaczął konkurować do innej zamężnej dziewczyny.

Zofji Cieślukówny w Smardzewicach, z którą naznaczony był ślub już na 15 b. m. Walczakówna o zamiarach narzeczonego dowiedziała się zaledwie na kilkanaście dni przed ślubem i wpadła w rozpacz.

Tomczyk unikał uwiedzionej, a kiedy ta pragnęła się z nim szczerze rozmówić, brutalnie ją odepchnął. Walczakówna postanowiła się otruć. Pod pretekstem silnego bólu zębów, kupiła w Skale jakiegoś płynu, który użyła, lecz doznała tylko nieszkodliwego poparzenia i bólu w pierśsiach. Nie mając nadziei otrucia się postanowiła żyć, lecz za wszelką cenę przeszkodzić związkowi Tomczyka z Cieślukówną. Pomimo niedyspozycji, spowodowanej lekarstwem na zęba, wychodził w nocy i podpalał dom nie mając dachu nad głową, Tomczyk niemając dachu nad głową, Tomczyk ślub będzie musiał odłożyć. Walczakówna do zbrodni podpalenia się jednak nie przyznaje.

Życie gospodarcze.

Komercjalizacja przedsiębiorstw komunalnych.

Kwestja usamodzielnienia i skomercjalizowania przedsiębiorstw komunalnych jest w chwili obecnej jednym z najbardziej aktualnych zagadnień, dyskusowanych w samorządach.

O ile te ostatnie odnoszą się z rezerwą do koncepcji zupełnego usamodzielnienia przedsiębiorstw komunalnych, to przywiązują dużą wagę do ich skomercjalizowania, jako czynników, mogącego mieć dodatni wpływ na usprawiedliwienie działalności przedsiębiorstw, oraz podniesienie zdolności kredytowej miast.

Kwestja jednak komercjalizacji win-

na być traktowana ostrożnie i przeprowadzona pod warunkiem, aby przedsiębiorstwa komunalne przeznaczone dla celów użyteczności publicznej, nie zostały przekształcone na zakłady przemysłowe, ponieważ zatraciłby wtedy swój zasadniczy charakter i dążyłby jedynie do powiększenia zysków.

Kwestja komercjalizacji przedsiębiorstw komunalnych wchodzi obecnie w fazę zainteresowań czynników rządowych i już w czasie najbliższym odpowiednie Ministerstwa rozpoczną pracę nad skonkretyzowaniem tego zagadnienia.

Kronika gospodarcza.

ZASIEWY OZIME W POLSCE. Na podstawie sprawozdań korespondentów rolnych, otrzymanych przez główny Urząd Statystyczny, powierchnia ozim zaszianych jesienią 1927 r. dla całej Polski wynosi: pszenica 1089.9 tys. ha, żyto 5077.1 tys. ha, jęczmień 25.6 tys. ha. W porównaniu z rokiem 1926 cała powierzchnia zasziana ozimami wykazuje zwiększenie o 1.4 proc., przyczem powierzchnia zasziana pszenicą wzrosła o 2.1 proc., żytem o 1.5 proc., jęczmieniem o 0.1 proc. W poszczególnych województwach znaczniejsze zwiększenie ogólnej powierzchni ozimami wykazują

województwa: Poleskie, Wileńskie, Nowogródzkie, Tarnopolskie, Stanisławowskie, Białostockie i Lubelskie.

PRAWO O LOTNICTWIE. Projekt polskiej ustawy o żegludzie powietrznej, który reguluje tak ważną dziedzinę, jak cywilne lotnictwo komunikacyjne, został już przez m-stwo komunikacji opracowany, uwzględniony z innymi ministerstwami i przesłany do prezydium Rady ministrów, gdzie wejdzie pod obrady Rady ministrów. Projekt ten ukaże się w formie rozporządzenia p. Prezydenta Rzeczypospolitej.

Z giełdy warszawskiej.

CEDUŁA Z DNIA 22-2.

AKCJE: Bank Handlowy 125.00, Bank Polski 151.50—151.00, Bank Spółek Zar. 90.00, Grodzisk 50.00, Siła i Światło 115.00—117.00, Cukier 81.00, Węgiel 100.50—99.25, Nobel 59.00—59.550, Cegielski 44.00, Lilpop 45.00, Modrzejew 42.25—47.00, Ostrowiecki 85.00, Pocisk 12.50, Rudzki 52.50, Starachowice 64.25—64.00—64.25, Zawiercie 35.00, Borkowski 19.50, Spirytus 39.50.

WALUTY I DEWIZY: Dolar 8.88 i pół Nowy Jork 8.90, Londyn 45.47 i trzy czwarte, Paryż 55.07, Wiedeń 125.55, Pra ga 26.41 i pół, Włochy 47.25, Belgja 124.14, Szwajcaria 171.54, Holandia 558.80, Sztokholm 258.85, Dolarówka 5 proc. 71.50—74.00, Poż. konwersyjna 5 proc. 67.00.

Tendencja dla akcji słabsza, dla walut utrzymana.

POZNANSKA GIEŁDA ZBOŻOWA z dnia 22-2.

Żyto 59.25—40.25, Pszenica 46.00—47.00, Jęczmień przemysłowy 35.00—35.00, Jęczmień browarowy 59.50—41.00, Owies 52.75—54.75, Ospa żytnia i pszenna 26.50—27.50, Mąka żytnia 70 proc. 57.00, Mąka żytnia 65 proc. 58.50, Mąka pszenna 65 proc. 66.00—70.00, Słoma luźna 2.20—2.40, Słoma prasowana 5.20—5.40, Siano luźne 5.00—5.60. Reszta notowań bez zmiany.

Uspokobienie stałsze.

Z SALI SĄDOWEJ.

ZWIERZE W LUDZKIEJ SKÓRZE.

(1) Na ławie oskarżonych przed Sądem okręgowym w Sosnowcu zasiadł 55-letni Antoni Krawczyk ze Strzyżowic, obwiniony o niesłychane znęcanie się nad swą matką, 60-letnią staruszką.

5 grudnia ub. r. na posterunek policji w Wojkowicach Komornych przysłała Zofja Krawczyk,

opowiadając słabym głosem o swej martyrologji.

Nieszczęśliwa staruszka, cała posinia czona znosiła nieludzkie przesładowania przez długie miesiące, wreszcie jednak nie stało jej sił, by ścierpieć nie bywałe katusze, jakie zadawał jej rodzony syn.

Policja, słysząc straszne opowiadania staruszki, przerywane co chwila łłumionem łkaniem, nie dawała wprost wiary jej słowom, takta to była

potworna historja.

Gdy jednak przeprowadzono szczegółowe dochodzenie i przesłuchano licznych świadków, stwierdzono, że staruszka nie opowiadała jeszcze wszystkiego, że wiele bardzo obciążających szczegółów, przez miłość dla syna, zataiła.

Okazało się, że Krawczyk codzien nie bił matkę grubym kijem. Byli naoczni świadkowie, którzy zeznali, że widzieli jak staruszka

po długotrwałem biciu jej po głowie butem przez wyrodnego syna, mdlała.

Innym razem zdziały ten osobnik katował matkę żelazkiem do prasowania.

Pewnego razu, gdy staruszka spała na dwóch zsuniętych ławach, Krawczyk gwałtownym ruchem rozsunął ławy, tak, że nieszczęśliwa spadła z impetem na podłogę, dotkliwie się tłukąc. Jakby mało było tego zwierzęciu w ludzkiej skórze,

pochwycił wiadro zimnej wody i wylał na matkę,

moczając ją do bielizny.

Sąd skazał Krawczyka na rok więzienia zamieniającego dom poprawy, polecając go od razu aresztować.

OFIARY.

Uczniowie państwowego gimnazjum męskiego im. W. Łukasńskiego w Dąbrowie Górniczej resztę kwoty w wysokości 52 zł., pozostałej z kupna wieńca na grób kolegi śp. W. Cwierczakiewicza, złożyli w Administracji „Kurjera Zachodniego” na odnowienie lokalu biblioteki Jagiellońskiej w Krakowie — kw. Nr. 32.

Z całej Polski.

OLBRZYMIĘ OPADY ŚNIEŻNE W ZAKOPANEM.

Tak olbrzymich opadów śnieżnych jak w dniach ostatnich nawiedziły Zakopane i okolice, tamtejsi mieszkańcy nie pamiętają od kilkunastu lat. Opady te w dużej mierze utrudniają komunikację. Pociągi w dniach ostatnich przybywają ze znacznym opóźnieniem, zaś ludność zamieszkująca okolice Zakopanego z trudnością przedostaje się do uzdrowiska. Warstwa śniegu przy Morskim Oku dochodzi już prawie 2 m., na Ha li Gąsienicowej przeszło metr, zaś w Zakopanem dochodzi do 70 cm.

BAGNETY W OGNIU BŁYSKAWIC.

O ciekawym zjawisku przyrodniczym opowiadają dwaj funkcjonariusze policji państwowej z posterunku w Korczyniu, pow. Krosno, pp. Drozd i Bundz. Dnia 17 bm. odbywając podróż służbowo o godz. 7 wieczorem w czasie przechodzącej nad tą okolicą gwałtownej burzy z piorunami, zauważyli oni, że ich nasadzone na karabinach bagnety były w górnej części do połowy czerwone, nie wskutek od blasku jednak, lecz widocznie wskutek jakiegoś procesu elektryzacji, gdyż były czerwone intensywnie zupełnie tak, jak rozpalone żelazo, a trwał to całe 15 minut. Przy dotknięciu palcami, bagnety nie parzyły, na wot nie czuli, aby były rozgrzane, a mimo to utrzymywały swój kolor czerwony w każdej pozycji. Byłoby wskazane, aby sfery naukowe wyjaśniły to niezwykle zjawisko.

PRZEZ NIEOSTROŻNOŚĆ ZASTRZE LIŁ BRATA.

W Kaliszu zdarzyła się straszna tragedia. Mianowicie syn dzierżawcy folwarku Borzewisko pod Kaliszem, 15-letni Kazimierz Dworek w czasie nieobecności rodziców, bawiąc się fu zją, przez nieostrożność spowodował wystrzał i zabił na miejscu 15-letnie go brata Piotra. Widząc brata bez życia, młodociany mimowolny zabójca w skrajnej rozpacz rzucił się do stawu w zamiarze samobójczym. Natychmiast zdołano go wyratować i odwieziono do szpitala na kurację.

WSTRZĄSAJĄCA TRAGEDJA MŁODEJ MĘŻATKI.

W Lubieniu pod Lwowem w domu zarządcy majątku barona Brunickiego go, Bundzia, rozegrała się w ubiegłą niedzielę wstrząsająca tragedia. W piątek ubiegłego tygodnia wydali państwo Bundzowie wychowanicę swoją, zwaną przez wszystkich Saszą wbrew jej woli za jednego z okolicznych obywateli, zamieszkałego we wsi Zameczku. W dwa dni po ślubie znaleziona została Sasza w swoim mieszkaniu w kałuży krwi, obok zaś leżał mały rewolwer. W Lubieniu wiadomo powszechnie, że zmarła zamierzała poślubić inżyniera B., którego kochała z wzajemnością. Tragedja Saszy wywarła w Lubieniu wstrząsające wrażenie.

POSZARPANI PRZEZ POCIĄG.

Nocny pociąg osobowy, zdążający ze Lwowa do Przemyśla, najechał nie daleko stacji Gródek Jagielloński na trzech pijanych mężczyzn, idących pod rękę środkiem toru kolejowego. Wszyscy trzej zostali poszarpani w kawałki. Policja stwierdziła, iż zabił ich znany złodziejami kolejowy mi, którzy operowali na linii Lwów — Przemyśl.

AWANTURY WŚRÓD ŻYDÓW.

Przed trybunałem sądu okręgowego w Łucku toczył się we wtorek, środek i czwartek ub. tygodnia proces parowy z oskarżenia dra Rottfelda, kandydata z bloku mniejszości narodowych, przeciw lekarzowi Bejlinowi o oszczerstwo w druku. Oskarżonego bronił adwokat b. poseł Priłucki z Warszawy i Kin z Łucka. Proces budził ogromne zainteresowanie widzów, ciadła bowiem walka dwóch obozów wśród społeczeństwa żydowskiego w Łucku, a mianowicie obozu sjonistów i grup zbliżonych do ogóln żydowskiego bloku narodowego. Proces za-

kończył się skazaniem Bejlina na 20 zł. grzywny, a w razie nieściągalności na 2 dni aresztu. Dzięki taktyce obrońcy adw. Priłuckiego, omawiany proces stał się nawskroś politycznym i prowadzony był w atmosferze niezwykłego podniecenia audytorjum żydowskiego, stając się jednocześnie widowiskiem skandalicznych zajść.

Otóż żona adw. Rottfelda, dotknięta indagowaniem świadków przez adw. Priłuckiego, w czasie przerwy wypożyczowała go na korytarzu sądowym. Priłucki zaś rzucił się na dr. Rottfelda,

znieważając go czynnie.

Wieczór tegoż dnia rozprawy, tuż przed jej odroczeniem do dnia następnego kandydat z listy senackiej bloku mniejszości narodowych, sjonista Bromberg znieacka napadł na kurytarzu sądu na adw. Priłuckiego, bijąc go po głowie. Powstało ogólne zamieszanie i bójka na pięści, której kres położyła policja, aresztując Bromberga i Priłuckiego, zaś osk. Bejlina odstawiono do domu pod silną eskortą policji, z obawy przed dalszymi zajściami.

Jak umierał 6 letni Zdzisław

UBEZPIECZONY W „KASIE CHORYCH“

Zamieszkały w Markach mechanik zbrojowni warszawskiej, p. Władysław Cichoński miał dwu synów: 6-letniego Zdzisława i 9-letniego Czesława. Chłopcy byli zdrowi, chowali się dobrze, nie nie zwiastowało mogącej nastąpić katastrofy.

Pierwszy zachorował Zdzisław. Stwierdziwszy

gorączkę 39,9 st.

p. Cichoński udał się do oddziału Kasy chorych w Markach, z prośbą o przyślanie lekarza.

— Jaką ma gorączkę? — zagadnął felczer.

— Tylko 39 z kreskami?

— Proszę przynieść dziecko do ambulatorjum.

Życzeniu felczera stało się zadość. Lekarz przepisał proszki i oświadczył:

— Jeżeli jutro nie będzie lepiej, to należy mnie zawiadomić.

Nazajutrz stan Zdzisława pogorszył się znacznie. Z ust

plynęła mu flegma

pomieszana z krwią, szyjka spuchła, gorączka przekroczyła 40 stopni.

Wezwany lekarz Kasy chorych nie znalazł nic niebezpiecznego. Zaznaczył tylko, że gdyby pp. Cichońscy za uważali opuchnięcie gruczołów na szyjce, to zaizolować potrzebna nie energiczniejszych środków.

Po upływie godziny Zdzisław zaczął się dusić. Przerażony ojciec

przyłożył usta do ust

dziecka, chcąc wyssać flegmę. Atak dusznicy minął tym razem szczęśliwie.

Pani Cichońska udała się do Kasy chorych.

— Lekarz zaraz przyjdzie — zapewniono ją uprzejmie.

Istotnie przyszedł, ale

dopiero nazajutrz

wieczorem, kiedy Zdzisław już konał. Zastrzyki kamfory przedłużyły agonję.

W nocy chłopczyk dostał nowego napadu duszności. P. Cichoński pobiegł jak szalony, by wezwać felczera.

— Czy to do członka Kasy chorych? — zagadnął go w przedpokoju.

— Tak.

— Pana felczera niema w domu.

Lecz nieszczęsny ojciec nie ustawał. Po ożywionym dialogu ok.

to się,

że felczer jest

obecny. Gdy po raz drugi zastrzykiwano Zdzisłowi kamforę, pulsu nie można już było wyczuć. O godzinie 6-ej rano chłopczyk skonał.

Po powrocie z pogrzebu rodzice stwierdzili, że drugi synek również ma gorączkę i powiększone gruczoły.

Wezwijcie karetkę

z Warszawy, przewieźcie mi dziecko do szpitala — błagał p. Cichoński.

— Co panu po tem? Karetka i tak dziś nie przyjedzie. Spróbuj pan przez wieżę kolejką — odpowiedziano mu w Kasie chorych.

Zawiadoczą stacji, podejrzewając zaraźliwą chorobę, odmówił stanowczo.

Wtedy p. Cichoński pojechał do Warszawy, wynajął taksówkę i odwiedził chorego Czesława do szpitala św. Stanisława.

— Dyfleryt — orzekli lekarze. — Uratujemy pańskiego chłopca.

I uratowali. Niestety, p. Cichoński zaraził się

straszłą chorobą. Kilka tygodni przeleżał w tym samym szpitalu.

Obecnie, po dojściu do zdrowia, wytacza proces Kasie chorych. Skarga została złożona u prokuratora 15-go okręgu w Warszawie

Rzeczy ciekawe.

ZE WSPOMNIENIEM O JULES VERNE.

Paryski dziennik „Temps”, wyliczając powieści słynnego autora, które poraz pierwszy ukazały się na łamach tej gazety, opowiada zabawną historię o Amerykaninie, który podczas pobytu w Paryżu w r. 1872 rozpoczął czytanie wychodzącej wówczas w „Temps” powieści „Podróż naokoło świata w 80 dniach”. Zmuszony do powrotu do swej ojczyzny, nie chciał wyjechać, nie dowiedziawszy się o dalszych losach Phileasa Fogga. Udał się więc do redakcji, prosząc, by go w tajemniczość w dalszy ciąg powieści. Naturalnie, że redakcja odmówiła, a wtedy Amerykanin pozostawił znaczną kwotę, za którą miano mu codziennie telegrafować do Ameryki całe odcinki powieści. I tak się też stało.

W KŁEBACH BŁEKITNEGO DYMU RODZA SIĘ NAJPIĘKNIJSZE DZIEŁA.

Cybuch uchodzi dziś poniekąd za przeżytek. A jednak... Wielu poetów wyolbrzymiło z niego najlepsze natchnienie, inspirację i fantazję. Główne triumfy odnosiła fajka w Anglii, gdzie palenie fajki było o wiele bardziej rozpowszechnione, niż w innych krajach. Znacomity historyk literatury angielskiej Wilfred Partington napisał specjalne studjum na temat: „Fajka w literaturze”, sięgając od Spensera i Ben Jonsona, aż do Kiplinga i Barrie'a. Namiętnym palaczem fajki był świętobliwy poeta romantyczny Charles Kingsley. Kiedy był rektorem w Eversley miał całą masę fajek, pokrzywanych w najróżniejszych miejscach nie tylko własnego domu, ale w całej gminie i gdy szedł na spacer wyciągał niespodzianie z różnych dziupli drzewnych z pod strzech i z pod kamieni fajki napełnione tytoniem. W swoim romansie „Westward Ho” nazywa on tytoni najlepszym towarzyszem, przyjaciele starszego kawalera, zaspakajającym głód narkotykiem, pociechą smutnego itd. Tennyson, wielki liryk, nie mógł żyć bez fajki i opuścił natchnieniem Florencję, bo nie mógł tam otrzynąć swego ulubionego tytoniu.

WYRÓB PLATYNY?

Z Johannsburga donoszą, jakoby dwaj inżynierowie, zajęci w tamtejszych kopalniach, znaleźli sposób otrzymywania platyny z jednego z dość spopolitych minerałów. Sposób ten pozwolił na otrzymywanie platyny po cenie około 4 f. sterl. za uncję

KELNERKI W SPODNIACH.

Właściciel jednej z wielkich restauracji londyńskich zareklamował swój zakład w niezwykły sposób. Oto wymaga od kelnerki, aby usługiwały nie w spodniczkach, lecz w spodniach do kolan! Uzasadnia zaś swój pomysł tem, że w tak wielkiej i licznie uczęszczanej restauracji, jak jego, usługa musi być szybka i zręczna, spodniczki zaś stoją temu na przeszkodzie! Oczywiście, nikt nie wierzy, aby dzisiejsze, krótkie spodniczki w jakikolwiek sposób przeszkadzały szybkiej posłudze. Ale sprytny restaurator cel osiągnął, bo zakład jego jest wciąż zatłoczony publicznością, pragnącą widzieć kelnerki w kostiumach „girls” kabaretowych. Podobno nawet jeden z restauratorów paryskich zachęcony powodzeniem swego kolegi londyńskiego, zamierza pójść za jego przykładem. A zatem. W wielu już ko biecych towarzystwach sportowych pozuikały spodniczki. Teraz zaś uczyniono pierwszy krok w kierunku zarzucenia spodniczek przez żeńską usługę restauracyjną. Może więc nadejdzie czas, że pleć piękna wogóle zaniecha nawet dzisiejszych spodniczek do kolan!

Ile kosztowało odkrycie Ameryki.

TYLKO 21.000 ZŁOTYCH. — OBLICZENIA HOLENDERSKIEGO UCZONEGO.

Odkrycie Ameryki — jak się dziś okazuje — było niezmiernie tanio wyprawą. Nikt o tym dotąd nie wiedział, to też pewną wdzięczność winni jesteśmy holenderskiemu uczonemu, który zadał sobie trud wyliczenia, co też kosztowała wyprawa Kolumba, z wyliczeń tych wynika, że koszty jej wyniosły zaledwie 6.036 guldenuw holenderskich (około 21 tysiąca złotych).

Ażeby dojść do tej cyfry, uczonego musiał bardzo dokładnie zbadać stosunki i uposażenia, oraz warunki, w jakich Kolumb rozpoczął wraz z towarzyszami wyprawę w roku 1492.

Z tych właśnie badań i obliczeń wynika, że za całą podróż sam Kolumb otrzymał 511 guldenuw, bo jego pensja wynosiła rocznie 768 guldenuw (tyle pobierał wtedy admirał); a że podróż trwała od sierpnia 1492 do końca lutego 1495 r., więc można było dokładnie ustalić, ile wyniosła pensja admirała Kolumba za cały ten czas.

Następnie trzeba było wyświecić sprawę, ile okrętów, oficerów i marynarzy wzięło w wyprawie udział oraz obliczyć wysokość ich pensji. Nie było to wcale rzeczą łatwą; trzeba

też było sięgać do bardzo starych ksiąg i dzienników, prowadzonych przez dowódców okrętów.

Dzięki tym księgom ustalono, że kapitan okrętu w czasach Kolumba pobierał rocznie 492 guldenu, a placarozszy załogi wahała się między 55 a 72 guldenuami rocznie. Wszystkie te dane uczone holenderski odpowiednio uszeregowal, poddawał, a po długich i wielkiej cierpliwości wymagających obrachunkach stwierdził, iż na całą wyprawę Kolumba rząd hiszpański wydał zaledwie 6.036 guldenuw.

Jeżeli tak było naprawdę, a nie mamy żadnego powodu w to wątpić, to wyprawa ta była najtańsza, a jednocześnie najbardziej owocna, jaką kiedykolwiek w dziejach ludzkości podejmowano.

A chociaż Kolumb tak tanio się sprawił, dając Europie bezcenny podarunek, dziś pomawiają go o to, że zasługi innego człowieka sobie kazał przypisać i wcale odkrywcą nie był. Okazuje się, że łatwiej nawet było odkryć Amerykę w tak trudnych, jak ówczesne, warunkach technicznych, aniżeli zasłużyć sobie na ludzką wdzięczność

Wezwanie.

Po raz wtóry wzywam Pana Roberta Nouvel do zwrotu 4 weksli w blanko na ogólną sumę zł. 800, żyrowanych przezemnie, jako grzeźnościowych i słożonych w swoim czasie do depozytu.

Jednocześnie ostrzegam przed nabyciem powyższych weksli, żyro na których unieważniałem.

1093

ROMAN NEV

KINO „ZAGŁĘBIE”
dawniej
Kino-Featr „Udziałowy”

Od wtorku 21 lutego
„ZA GŁOSEM SERCA”

Monumentalne arcydzieło filmowe p. g. dzieła genialnego pisarza z Dostojewskiego „Skrzydzeni i Poniżeni” z **LILI ROMSKA**

Następny program
„DEKABRYSCI”
(Spiskowcy w Carskiej Rosji)
wg. powieści **MEREŻKOWSKIEGO**.
Wkrociec: „MOGŁA NIEZNANEGO ŻOŁNIERZA”.

Kino
„SFINKS”

Obraz ze złotej serji.
Wystąpi słynny artysta
Paweł WEGENER
w obrazie p. t.

Od poniedziałku 20-go do 26 lutego
„NIEWOLNICA DEMONA” czyli **Ujorne oczy**
Potężny dramat w 12 akt.

Od 27-go lutego
4-a kadrówka **„Maraton Polski”**
dramat w 11 aktach. W roli głównej
W. SMOSARSKA.

ZDOLNYCH MAJSTROW WIERTNICZYCH
na roboty maszynowe i ręczne do budowy studzien arte-
zyjskich poszukujemy. — 1109 3
Oferty z podaniem warunków nadsyłać do firmy
J. HOFFMANN, Łódź, ul. Kilińskiego 119.

! Najtańsze źródło!

Chrześcijańska składnica

Towarów zbożowo - mącznych i kolonialnych

ALEKSANDER GOLNIK

Sosnowiec, Dekerta 5 (dawn. Policyjna). Telef. 11-55.

! Najlepszy towar!

TARGI LIPSKIE

są najkorzystniejszym rynkiem zakupów świata i największym przeglądem wazów Europy, na którym jest reprezentowanych ponad 1600 grup towarów wszelkich branż. 10.000 wystawców z 21 krajów wystawia to, co mają najlepszego i najdoskonalszego. Wystawa wzorów od 4 do 10 marca 1928. Wielka wystawa techniczna i budowlana od 4 do 14 marca, wystawa tekstylna od 4 do 7 marca, wystawa wyrobów szewskich i skór od 4 do 7 marca 1928 r.

Informacji udziela
Urząd Targów Lipskich, Lipsk i Alfred
Erbse, Katowice, Mickiewicza 4. Tel. 358.

Emulsja SCOTTA

jest nieocenionym środkiem odżywczym dla matek karmiących, gdyż dzięki jej zastosowaniu znika obawa osłabienia i wycieńczenia. Wskutek swego składu chemicznego, preparat ten nie tylko wprowadza do organizmu znaczną ilość witamin, ale w wielu wypadkach równowagę poniesioną przez organizm straty innych niezbędnych substancji, szczególnie fosforu. Emulsja nie wywołuje zaburzeń w trawieniu i jest chętnie przyjmowana, jest ona niezbędnym środkiem wzmacniającym przy chorobach angielskich, niedokrwistości, cierpieniach płuc.

Zadajcie tylko oryginalnej Emulsji Scotta.
Do nabycia we wszystkich aptekach i składach aptecznych

Wszelkie druki

PRYWATNE HANDLOWE,
KSIĘGI BUCHALTERYJNE,
BLOKI WIZYTOWKI, AFISZE I WIAIROWKI ::::

ORAZ ROBOTY INTOLIGATORSKIE

DOSTARCZAJĄ

ZAKŁADY DRUKARSKIE

T-wa „KURJER ZACHODNI” Sp. Akc

SOSNOWIEC,

Dęblńska Nr 1. Telef. Nr. 73.

Wszystko szybko i dokładnie — — Ceny konkurencyjne

Książki na raty

do sześciu miesięcy

można otrzymać w księgarni „Polonia”, Sosnowiec, Hale „Rozwoju” telef. 5-36.

- 1) A. Małcki — „Studia Heraldyczne” zł. 15.
- 2) E. Renan — „Żywot Jezusa” zł. 8.
- 3) O. Weininger — „Pieć i Charakter” zł. 9.
- 4) G. Meyerinck — „Biały Dominikanin” zł. 5.
- 5) H. Taine — „Podróż po Włoszech 2 T.” zł. 30.
- 6) Dobrowolski — „Styl Ludwików” zł. 5.
- 7) Jan Lechoń — „Srebrne i czarne” zł. 4.
- 8) B. Schaw — „Święta Joanna” zł. 5 i inne.

Poważna huta

poszukuje

DOBREGO MAJSTRA

obeznanego wszechstronnie z odlewami stalowymi i formowaniem z praktyką i doświadczeniem.

Zgłoszenia do firmy J. Hławski, Sosnowiec pod „Doświadczony majster”.

Drobne ogłoszenia.

Posady i prace.

Potrzebny młody subjekt do bufetu ul. Kl. na st. Sosnowiec. 1112

Kupno i sprzedaż.

Mebel różne biurka, otomany motylowe, dywanikowe w różnych kolorach na dogodnych warunkach za gotówkę i na raty. Sosnowiec, Pogoń ulica Nowopogońska 17, Braclia Antczak. 613-23

Maszyna Singera ręczna do sprząkania w dobrym stanie za 100 zł p. Sosnowiec Staszycza 42 m. 1. 1160-2

Rajodbiorniki ośmiolampowe „Super Marconi”, trzylampowy „Neuroreparc” bezwzględnie aluminiujące. Lano Hotel Centralny godziny 6 — 7 wieczór. 1103-2

Lokale.

Poszukuję mieszkania z 2 ew. 3 pokojami z kuchnią, Cynna za rok zgóry. Zgłoszenia z podaniem warunków do Administracji „Kurjera Zachodniego” pod „P. F.” 1111

Poszukuję pokoju umiarkowanego i oddzielnym wejściem. Zgłoszenia telef. 203 Sosnowiec Galdecki. 1117

Różne.

Męta mojego E. Błaszczyka przepaszam za obcieranie go przed ludźmi. P. Błaszczyk. 1124

Poszukuję współnika do kina obywatelskiego, Stary gospodarz. Sosnowiec Grabowa 3. 1122

Zgubione dokumenty.

Piotr Kosturkiewicz zgubił kartę rejestracyjną wydaną przez magistrat m. Sosnowca. 1078-3

Józef Kobylec zgubił książkę wojskową wydaną przez PKU, Mięchów. 1083-3

Andrzej Bijak zgubił książkę wojskową wydaną przez PKU Sosnowiec i wydział z ksiąg ludności gm. Drezłowice. 1093-3

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez PKU, Sosnowiec, 3

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Sosnowiec, 3 wksle i inne dokumenty, oraz większą ilość gotówki, znalaząc upraszam o zwrot dowodów i wksli. Pieniądze zatrzymać. Tomasz Sołtyś, Będzin Mostowa 7. 1122

CENY PRENUMERATY:

Prenumerata miesięczna z odnośnikiem do domu lub z przesyłką pocztową

3 Zł. 50 gr.

Prenumerata zagraniczna miesięcznie **7 Zł.**

Cena egzemplarza **20 groszy.**

CENY OGŁOSZEŃ:

Przed faksem (Pierwsza strona) za wiersz mm 1-linowy układ 4-szpaltowy	50 gr.
W tekście	35
W tekście, w kroska	50
Za tekstem	15
Reklami w tekście, za wiersz mm. 1-lin. układ 4-szpaltowy (do 50 wierszy)	15 gr.
	(do 80) 25
	(do 100) 30
	(ponad 100 w.) 35

Drobne ogłoszenie do 20 wyrazów 10 gr. za każdy wyraz, powyżej 20 wyrazów 15 gr. za każdy wyraz od początku. Najmniej 1 zł. Matrymonialne 15 gr. za wyraz. Ogłoszenia osobne i tłustym drukiem podwójnie. Zagranczne 100 proc. droższe. W numerach niedzielnych i świątecznych ceny o 25 proc. droższe. Za terminowy druk, oraz za przestrzeganie miejsca ogłoszeń, administracja nie odpowiada. Każda nowa podwyżka obowiązuje już wszystkie przyjęte ogłoszenia do zmiany cen bez uprzedniego zawiadomienia.

Ogłoszenia w dodatku ilustrowanym, oprócz 1-ej strony, 1 cm² Zł. 1.50.

Sosnowiec: REDAKCJA: Piłsudskiego Nr. 4. Telef. Nr. 64.
ADMINISTRACJA: Dęblńska Nr. 1. Telef. Nr. 73.

Biura i agencje wiasne: Będzin, Makachowskiego 7. — Dąbrowa, Sobieskiego 8, telef. 1-25. — Zawiercie, 3-go Maja 27. — Grodziec, Będzińska.